

KAHRAMANMARAŞLI
ŞAİRLERDEN

ÇOCUK ŞİİRLERİ

-GÜLDESTE-

Editör
DURAN BOZ

KAHRAMANMARAŞ
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
KÜLTÜR
YAYINLARI

ŞİİR

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

KAHRAMANMARAŞ
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

KÜLTÜR
YAYINLARI

ŞİİR

İmtiyaz Sahibi
Büyükşehir Belediyesi Adına
Hayrettin Güngör

Genel Yayın Yönetmeni
Duran Doğan

Kültür, Spor ve Turizm
Dairesi Başkanlığı
Kültür Yayınları Serisi: 98

Baskı Tarihi
Aralık 2020

ISBN 978-605-4996-82-7

Editör
Duran Boz

Teknik Hazırlık
Betül Durdu
Nisanur Karakuş
Zeynep Kantarcı

Son Okuma
Erdoğan Aydoğan

Resimleyen
Nuray Yüksel

Tasarım
Şeyda Nur Uğur

Baskı
Kültür Sanat Basımevi
Maltepe, ZB7-ZB11
2. Matbaacılar Sitesi,
Litros Yolu Sk, 34010
Zeytinburnu/İstanbul
Sertifika No: 44153

İletişim Adresi
Kültür ve Sosyal İşler
Daire Başkanlığı
Kayabaşı Mah. Vakıf Tarla Cad.
Köker Konağı No: 6
Dulkadiroğlu /Kahramanmaraş
Telefon: 0 (344) 225 24 15-16

Bu eser, T.C. Cumhurbaşkanlığı himayelerinde yürütülen Millî Mücadelemizin 100. Yılı Etkinlikleri kapsamında, bir kültür hizmeti olarak Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi tarafından bastırılmıştır. Yayın hakları Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesine aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Kitapta yazılı olan her türlü bilginin ve yorumun sorumluluğu yazarların kendilerine aittir.

KAHRAMANMARAŞLI ŐAIRLERDEN
ÇOCUK ŐİRLERİ
-GÜLDESTE-

Editör
DURAN BOZ

Resimleyen
NURAY YÜKSEL

Çocuğa ve Çocukluğa Adanan Şiirler

Çocukluk insanın yurdudur. Kişi çocukluğuna yürüdükçe şahsiyetini örer. Dolayısıyla çocukluk ülkesinden devşirdikleriyle insanın hayatının her aşamasında biriktirdikleri kimliğinin vazgeçilmezi olur. Bundan dolayı çocukluk anıları bireyin hayatında büyük önem arz eder. Çünkü insan dünyasına dahil olduğu yaşantıların hasılasıdır. İnsan içine doğduğu değerler evreninden özümstedikleriyle yaptıklarından biriktirdiklerini bir yerde toplar. Değerlendirir, yapması gerekenleri ona göre seçer. Bu çevrim kesintisiz bir şekilde devam eder.

İnsan ömrünün zenginliğini çocuklukta aramak gerekir. Mutlu bir çocukluk dönemi sürenlerin genellikle hayatlarından memnun olduklarına şahit olunurken çocukluk dönemini acıların, sıkıntıların çevriminde döne dolaşa yaşayanların ise hayattan, yaşadıklarından memnuniyetsiz oldukları fark edilir. Bu durum bir kesinliği ifade etmemekle beraber genel akış böyle bir istikameti işaret eder. Yürek yakan buruklukların dünyasından hız alan realite bunu ortaya koyar.

Kahramanmaraş, şair Alâeddin Özdenören'in ifadesiyle her bakımdan bir "Şiir Ülkesi"dir. "Güneyin coşkun, verimli kırlıkları, ağaçları, kokulu parlak renkli çiçekleri, güneşle kızarmış meyveleri içinde" şairler şiir biriktirir. Söz konusu birikimi vakti geldiğinde çağırmasını bilenlere hazırlar. "İlham beklenmez" çağrıldığında gelir çünkü. Kahramanmaraşlı şairlerin şiirlerinde, Kahramanmaraş bütün özellikleriyle varlığını sürdürür. Bir birikimin ortaya çıkması ve şiire dikkat oluşması bakımından önem arz eden bu durumu bir şiir seçkisi ile taçlandırılmak istedik. **Kahramanmaraşlı Şairlerden Çocuk Şiirleri -Güldeste-** seçkisinin hazırlanmasını bunun için önemsedik. Seçkinin hazırlanmasında emeği geçen şair/yazar Duran Boz'u ve kitabın ortaya çıkmasında düzeltiden teknik hazırlığa kadar emeği geçen herkesi kutlarım.

HAYRETTİN GÜNGÖR
Büyükşehir Belediye Başkanı

DURAN BOZ

01.01.1958'de Kahramanmaraş'ın Hacıyüplü Köyünde doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Kahramanmaraş'ta tamamladı. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Çamaş ve Ağabeyli Ortaokullarıyla Kahramanmaraş İmam Hatip Lisesi, Mehmet Gümüşer Anadolu Lisesi ve Kahramanmaraş Sosyal Bilimler Lisesi'nde görev yaptı. Hâlen Kahramanmaraş Anadolu Lisesi'nde çalışmaktadır. Yazı çalışmalarına; bir grup arkadaşıyla birlikte Işık gazetesi ve Kelam dergisinde başladı. Şiir ve yazılarını; Edebiyat, Yeni Sıla, İkinci Yazıları, Kayıtlar, Yedi İklim ve Hece dergilerinde yayımladı. Şiir ve yazılarında Ömer Erinç adını kullandı. Kahramanmaraş İmam Hatip Lisesi'nde öğretmenlik görevini sürdürürken okulun çıkardığı "Dost" dergisiyle Kahramanmaraş Yıldırım Beyazıt Anadolu Lisesi ve Mehmet Gümüşer Anadolu Lisesinin çıkardığı "Dört Mevsim Düşünce" dergilerinin yayın yönetmenliğini yaptı. Şimdilerde "Yitiksöz" dergisi genel yayın yönetmenliğini sürdürüyor. Yeni çalışmalarını şiir, deneme, biyografi alanlarında sürdürmektedir. Evli, altı çocuk babasıdır.

Kitapları

Turna Gözleri ve Karanfil (Şiir, 1991), Geniş Zaman Süvarileri (Şiir, 1999), Bir Şimdikizaman Şairi Mehmet Âkif Ersoy (Biyografi, 2008), Yahya Kemal Kitabı (Biyografi, 2008), Kitaba Çağrı Sınavında İnsan (Seçki, 2009), Yazarların Şehri Kahramanmaraş (Seçki, 2009), Şiirli Şehir Kahramanmaraş (Seçki, 2009) Kahramanmaraş Öykü Günleri-Erdoğan Aydoğan'la birlikte- (Sempozyum Bildirileri, 2010), Seferî Yazılar, (Deneme, 2010), Düşünen Kalem Nuri Pakdil-Hüseyin Su ile birlikte- (Sempozyum Bildirileri, 2011), Çok Sesli Bir Yazar Rasim Özdenören (Sempozyum Bildirileri, 2011), Kitaba Çağrı (Seçki, 2012), Kahramanmaraş Türküleri ve Oyun Havaları (Ortak Edisyon, 2012), Okuma Hikâyeleri (2013), Yazma Hikâyeleri (2014), Büyük Doğu'nun Ruhu Necip Fazıl Kısakürek (2016), Mekân Hikâyeleri (Ortak Edisyon/İnceleme, 2017), Okuma Atlası (2020).

İçindekiler

Çocuğa ve Çocukluğa Adanan Şiirler	7
Necip Fazıl Kısakürek	
Ağlayan Çocuklar	17
Ninni	18
Çocuk	19
Şevket Yücel	
Gönder Bana	21
Bir Türküdür Çocuklar	22
Söyle Anne	24
Bahaettin Karakoç	
Bir Çift Beyaz Kartal	27
Ay ve Çocuklar	29
Senin İçin-I	31
Senin İçin-II	33
Abdurrahim Karakoç	
Bebeğe İhtar	37
Aranan Çocukluk	39
Acı Duygular	40
Nuri Pakdil	
Anneler ve Kudüsler	43
Şeref Turhan	
Özlem	53
Ertuğrul Karakoç	
Çocuk ve Turna	55
Uçtu Uçtu Düşlerim Uçtu	56
Bu Bir Ağittir Çocuklara	57

Erdem Bayazıt

Çocuk Burcundan 59

Arif Eren

Dünya Mutluluğu 61

Akif İnan

Doğrul Bana 63

Alaeddin Özdenören

Habersiz 65

Kerem'e Ağıt 66

Kerem'in Çantası 69

Cahit Zarifoğlu

Kırlara Gidiyorum 71

Böyle Ol Böyle Söyle 72

Baba 76

Ali Akbaş

Kuş Sofrası 79

Bebeklerin Türküsü 80

Bebeğe 81

Âşık Mahzuni Şerif

Acı Doktor 83

Şaka Maka 84

Nenni Nenni 85

Osman Sarı

Çocuk 87

Avni Doğan

Uyur Çocuklar	89
Ey Çocuk	90
Ortadoğu'da Çocuklar	91

Arif Bilgin

Çocuğum	95
Saymaca / Bayrağım	96
Bir Öksüzün Ağıdı	97

Yalçın Yücel

Bizim Oraları.....	101
Döş Cebim	103
Ellerime Yabancı Ceplerim	104

Mustafa Kurt

Oyun	107
Kelebekler Özgür Değildir	108
İhtiyarlar	109

Kâmil Aydoğan

Gölgeler	111
Kırgın	112
Çoban Vakitler	113

Necip Evlice

Kâşif	115

Ömer Erinç

Güvercin Uçuşlarından	119
Yüzünü Tenhalara Çizen Çocuk	120

Ali Haydar Tuğ

Bir Çocuk Avuntularıyla Oynuyor 123

Coşkun Çokyiğit

Çocuklar 127

Celalettin Kurt

Kimsesiz Çocuklar 129

Mavi Kuşun Rüyası 131

Ninemin Masalları 132

Hüseyin Gök

Büyük Dünyam Çocuklarım 135

Büyülü Şarkısı Çocukluğun 136

Nedim Ali

Ortadoğu'da Kolaydır Ölüm 139

Tayyib Atmaca

Babam Üzerimi Örtür Her Gece 143

İşten Dönen Baba 145

Bir Yelkenli Yüreğim 146

Hasan Ejderha

Filistin ve Bağdat Çocuklarının Göklerindeki Kuşlar 149

Taş ve Çocuk Masalı 151

Her Şey Kuş Oluyor Öpünce Annem 153

A. Hanifi Akar

Sığınak 155

Çocuk ve Hayat 156

Kış 157

Mehmet Narlı

Bosna Çocuklarına	159
Aylan	160
Seni Ben Çocuk	161

Mustafa Aydoğan

Kurdela	163
Resim	166
Çocuk Aramızda	167

Yücel Kayıran

Su ve Yağmur	169
Karamet	171
Bedensiz Tinleri	172

Âtîf Bedir

Göç Çocukları	175
Baba Nereye Gidiyorsun	177
Kara Lastik Giyen Çocukların Türküsü	178

Mevlâna İdris

Kuş Renkli Çocukluğum	181
Ağla Sevgili Yıldızım	182
Dilek	183

Mehmet Akif Baltutan

Çocuk Sesleri.....	185
Çocuk	186

Mehmet Gemci

Bir Bebek Sanki Ruhum	189

Mehmet Âkif Kireççi

Mavi Gözlü Çocuk İçin Senaryo	191
Ağ	192
Balıkçı	194

Yasin Mortaş

Çocukların Yitik Şarkısı	197
Özlemenin Tarihi	199
Sobe	201

Fatih Okumuş

Kuş Olmak İstiyorum	205
Adiyat Çocukları	206
Saraybosnalı Çocuklar	207

Ali Büyükçapar

Kutu Kutu Pense	209

Mustafa Pınarbaşı

Avuçluyorum Çocukluğumu	211
Ansızın Bir Çocuk	214
Ben Seni Melek Bildim	215

Mehmet Mortaş

Çocuk	217

Bünyamin K.

Çok Biraz	219

Bahtiyar Aslan

Oğul Çiçeklemesi	221

İnci Okumuş

Senin Hüznün Ey Çocuk	225
İçimdeki Çocuğa	226
Nijer'in Çocuklarına	227

Cafer Keklikçi

Türkçe	229
Misket	230
Güneşli Resim	231

Hüseyin Burak Us

Çöl Kaldırımına Serenat	233
Su İstendi Gözlerimizden	235

Enver Çapar

Çocuk Kalbinde Yunus	237

İbrahim Gökburun

Masal Ülkesi	239
Ve İnsanlık Öldü	241
Bir Kızın Babası Oldum Kar Yağıyor Sesime	243

Fatih Bedir Köker

Kış İyimserliği	247
Şiirle Döllenmiş Bir Gençlik Oğul Vermez Kişiye	248

Yeprem Türk

Çocuk Bilgi	251

Arif Burun

Işıkla Kötü	253

Cengizhan Konuş

Bana Uzatılan İp	255

Süleyman Aydemir

Bir Çocuk	257

NECİP FAZIL KISAKÜREK

(1904-1983)

Ağlayan Çocuklar*

Kafesli evlerde ağlar çocuklar,
Odalarda akşam olurken henüz.
O zaman gözümün önünde parlar,
Buruşuk buruşuk, ağlayan bir yüz.

Ne vakit karanlık kaplarsa yeri,
Başlar çocukların büyük kederi;
Bakınır, korkuyla dolu gözleri:
Ya artık bir daha olmazsa gündüz?

Gittikçe kesilir derken sedalar,
Gece, bir siyah el gözümü bağlar;
Duyarım, içime sığınmış, ağlar,
Bir ufacık çocuk, bir küçük öksüz...

1924

* Çile, Büyük Doğu Yay., İstanbul, 2004.

Ninni*

Melekler dolanır bu kuytu yerde,
Ey gün kadar güzel çocuğum, uyu!
Bir gün hasretiyle için titrer de,
Anarsın, bu derin, tatlı uykuyu.

Uyu da gündüzler su gibi dinsic,
Menekşe gözüne kirpikler insin;
Yarın, şafak vakti, içine sinsic,
Güneşle uyanan kuşların huyu.

Uyu yavrum, akşam seni üzüyor,
Artık gözlerini uyku süzüyor;
Uykunun gölünde başın yüzüyor,
Dalgalandırmadan o durgun suyu...

1925

* Çile, Büyük Doğu Yay., İstanbul, 2004.

Çocuk*

Annesi gül koklasa, ağzı gül kokan çocuk;
Ağaç içinde ağaç geliştiren tomurcuk...

Çocukta, uçurtmayla göğe çıkmaya gayret;
Karıncaya göz atsa “niçin, nasıl?” ve hayret...

Fatihlik nimetinden yüzü bir nurlu mühür;
Biz akıl tutsağıyız, çocuktur ki asıl hür.

Allah diyor ki: “Geçti gazabımı rahmetim!”
Bir merhamet heykeli mahzun bakışlı yetim...

Bugün ağla çocuğum, yarın ağlayamazsın!
Şimdi anladığını, sonra anlayamazsın!

İnsanlık zincirinin ebediyet halkası;
Çocukların kalbinde işler zaman rakkası...

1983

* Çile, Büyük Doğu Yay., İstanbul, 2004.

ŞEVKET YÜCEL

(1930-2001)

Gönder Bana*

Sevgilerin güneşini gönder bana
Üşüdüm, ısınayım biraz
Sarardım, yeşereyim
Bir de umut çiçeklerinden bir demet sun ellerime

Bir cümle gönder bana, öylesine sıcacık
İçinde güzeller konuşsun
Okuyunca büngüldesin yüreğim

Bir sevda postala bana
Sevdalı kuşlarla
Bir de çocuk gülüşlerini koy içine o mektubun
Aldığımda dağıtıyorum onları bir bir
Bütün insanlara
Yaşanılır olsun diye dünyamız

* Güz Rengi Ayrılıklar, Özgün Yay., Adana, 2000.

Bir Türküdür Çocuklar*

Gel unut bakalım nasıl unutursun
Onlarla geçen günleri
Sevgiydi bakışları, ne kadar sıcaktılar

Şimdi orada nar ağaçları
Şimdi orada bir ırmak
Gökyüzüne değen sarı kayalar

Ne zaman düşünsem onları
Karşımda meleşir oğlaklar
Kulaklarımda eski bir şarkı

* Sevgi Güneşi, Lazer Ofset Yay., Ankara, 1994.

Toprak damlı bir okuldaydılar
Nasıl da bakarlardı gözlerime
Öyle derin, öyle içten

Şimdi orada horozlar
Ötüşleri portakal rengi
Ne zaman bir portakal görsem
Gelirler, geçerler gözlerimden
O günkü çocuklar

Söyle Anne*

Sordu çocuk
Sevgi kuş mudur anne
Hangi daldan dala uçar
Eğil kulağıma söyle

Şöyle cevap verdi anne
Kuştur oğul, hoştur sevgi
Alır içine dünyayı
Beyaz beyaz kanat çırpar

Sordu çocuk
Bilgi gök müdür anne
Aşar mı dağlardan öte
Nerelere kadar gider

* Güz Rengi Ayrılıklar, Özgün Yay., Adana, 2000.

Şöyle cevap verdi anne
Bilgi gökyüzüdür oğul
Sığmaz çember içine
Uzar sonsuza doğru

Sordu çocuk
Dünya çiçek midir anne
Kimler bıçak yapar onu
Nedir bunca silahlar

Şöyle cevap verdi anne
Dünya çiçektir oğul, sevmesini bilene
Düşmanlık bıçak yapar her ne varsa güzeli
Bu yüzden çoğalır silahlar

BAHAETTİN KARAKOÇ

(1930-2018)

Bir Çift Beyaz Kartal*

Hangi yayla yeşil, nerde keklik çok
Gel seninle orada olalım çocuk
Kayalar, kayalar... sırt sırta vermiş;
Kimi yeni mürit, kimisi ermiş.
Otlar dalgalansın biz yürüdükçe
Sular düze insin kar eridikçe,
Gün burnunda bana mavi mavi gül;
Ağız-burun lâle, kaş ve göz sümbül.
Doruklardan doruklara sekelim,
Bir elim göklerde, sende bir elim;
İkimizin yüreciği bir atsın,
Bizi gören bin katarak anlatsın.

Hangi yayla karlı, nerde çiçek çok
Gel seninle orda olalım çocuk.
Bulutlar, bulutlar... iç-içe girmiş
Bulutlar ki göğe perdeler germiş;
Çiğdem devşirelim, çiçek biçelim
Susayınca hep ezgiler içelim
Batmasın eline bir gül dikenini,
Sen hep beni kolla, bense hep seni.
Çıkıp yükseklerden taş bırakalım,
Kopan sese, kalkan toza bakalım,
Tavşanlar ürkerken bu gürültüden
Kaçan tavşanlara ışıklar çal sen.

* Bir Çift Beyaz Kartal - Bütün Eserleri 3-, Nar Yay., İstanbul, 2016.

Hangi yayla yüce, nerde kavga yok
Gel seninle orda uçalım çocuk;
İster Maraş olsun, ister Erzincan,
Sonsuzluk düşünce set değil mekân.
Başın omuzumda, omuzum gökte
Ölüm bir ak çiçek bu özgürlükte,
Yaşamaksa bir ışık cümbüşüdür,
Çağıl çağıl akan sevgi düşüdür.
Hani, gökyüzünün toy vakti olur,
Kaynaşırklar yıldızlar bulgur bulgur;
En uzak nereyse ora gidelim,
Bulutları yara yara gidelim.

Hangi yayla serin, nerde bühtân yok,
Gel seninle orda uçalım çocuk.
Meşeler, ardıçlar, çamlar yan yana
Biz kanat çırpınca dursun divâna.
Bir çift beyaz kartal, hey bu da nesi?
Diyerek şaşırırsın çobanın hepsi;
İlk kez görüyoruz desin görenler,
Bütün oymaklarda dolaşsın haber.
Keşiş dağlarından görünsün İstanbul,
Bütün dağ gölleri ışıırken pul pul.
Güzel dost, ey hüznü aşına yürek,
Gel gidelim keklik gibi sekerek.

16.01.1985

Ay ve Çocuklar*

Ay bir dededir nur yüzlü
Çocuklar karanlıktan korkmasın diye
Gece çocuklara şarkı söyler
Masallar anlatır, gülümser

Ay bir gümüş çember
Çocuklar baktıkça gökte
Ay ışınlar saçarak
Ağır ağır döner

Ay bir koca teker
Bakırdan veya ak meşeden
Buluttan buluta
Keklik gibi seker

* Bir Çift Beyaz Kartal - Bütün Eserleri 3-, Nar Yay., İstanbul, 2016.

Ay bembeyaz bir tay
Toynakları kıvılcım saçar
Yelesine yıldızlar yapışmış
Durmadan çeker

Ay kocaman bir şeker
Çocuklar gözleriyle yer
Gönülleriyle yalarlar
Ay erir gider

Ay kırmızı bir balon
İpi çocukların ellerinde
Derken çocuklar uyur
Balon da usulca söner

04.08.1990

Senin İçin*

I

-Aybike: “Bana şiir yazar mısınız?” dedi. Yazarım, dedim. Birden oldu. Hiçbir buyruğa ve ricaya baş eğmeyen Karakoç’a, Aybike bir yıldırım gibi çarpmıştı. Ve oturdum yazdım; bir daha... ben bu şiirleri, Aybike’nin elinden tutarak, şimdi düş çağrılarını yaşayan, gönül yurdumun bütün çocuklarına armağan ediyorum.-

Aybike Aksoy balam
Sen en sırlı çiçeksin
Şiir bahçelerinde
Her çiçekten gökçeksin

Tut ki kardelenler gibi/Mavi geyik göbeği gibi/
Gül gibi/Peygamber çiçeği gibi/Sendedir
gökkuşağının bütün rengi/Sensin temizliğin ilk
kapısı/Sensin sevgide dirilişin evrensel yüreği

Gözlerinin renginde
Bunca yıldız ne arar
Kin, ihtiras, kan yok da
Allah’ın elifi var

* Kar Sesi - Bütün Eserleri 2-, Nar Yay., İstanbul, 2015.

Bir burcun var ki saf süt/Bir teman var ki
ebed/Işık Işık kesafet/Yuva yuva saadet/
Yerden göğe asalet/Ve en güzel rahmet/Sensin

Konuşur oyuncaklar
Senin elin değince
Çok sesli parmakların
Bir tar telinden ince

Bir sesin var ki zenzem/Bir halin var ki şeker/Sensin en
güzel kader/Sensin en güzel şir/Hep yağmursun gönlümce

Aybike aydan bebem
Hep böyle bir yürek kal
Gam çekmeni dilemem
Bu çağ bir kuduz çakal

Yolunu ihlasla aç/Bir yüzün sıla olsun/Bir yüzün gazi
bayrak/Zamanı kendin koştur/Işığını kendin saç

Dedem Korkut değil de
Dersin Karakoç Dede
Şiire oynuyordu
Benim ilk gördüğümde

Ey çok beyaz güvercin/En helâl çocuklardan/Bir
gün biri sorarsa/Som gerçeği ararsa/Tanığım sen
ol yeter/Bu dostluk ve bu güven/Bu umut senin için

Senin İçin*

II

Aybike cenksiz ipek
Bir nurdur has kumaşın
Dilerim dağca dik dur
Yüzün hiç buruşmasın

Biz neler gördük neler/Ah bir kalksa perdeler/
Kırılrsa fermanlı büyüteçler/Ve çözülse dost diller/
Hayır vakti var daha/Şimdilik çok şey duyma/Ama

Fırtınasız sularda
Sevincin pupa yelken
Bir perili ülkedir
Sesin başak sökerken

Bir masalım var sana/Dinle de soru sorma/
Bir sabah Koca Reis/Açılmış denizlere/Güneş
selama durmuş reisin teknesine/Rota/Mutluluk
ülkesine/Gözükünce kıyılar/Birden yarılmış
sular/Reisin teknesini düşmanlar torpillemiş/Ve
gerçeği bilenler/Bunda şike var demiş/Demiş ya

* Kar Sesi - Bütün Eserleri 2-, Nar Yay., İstanbul, 2015.

Bak benim ilham perim
Deniz kalles değildir
Korkutmaz hiçbir sırrı
Bizden damlamazsa kir

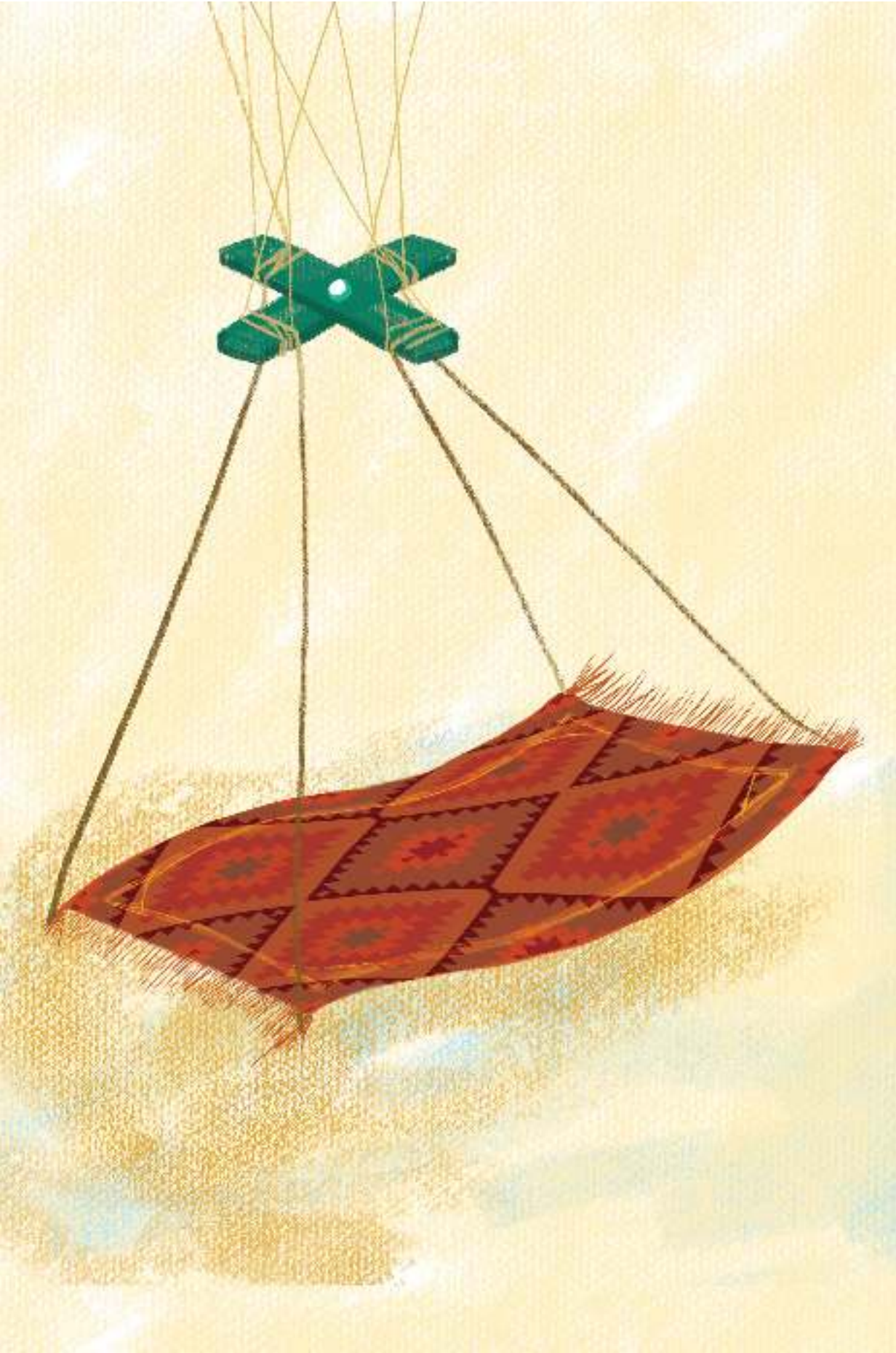
Şimdi başka bir gerçek/Ki en zehirli çiçek/Bilir misin/
Nasıl Kazanılır ekmek/Bilir misin işsizlik ne demek/
Ya grizu patlaması/Bir cehennemdir ocak/Ölüler
salkım saçak/Ne demek gönüllerin kara mezar olması

Akkavak uçmak ister
Bilmez çakıldığını
Kuş kavaktan daha hür
Görmedim yıldığını

Her enkazın altından/Yitik bir nesil çıkar/Bunlarla
uğraşırsan/Bütün müzeler kokar/Sen dürbünü göğe
çevir/Yükünü yükseğe çöz/Hayatın özünü süz/Ne
işsizlik ne terör/Ne şike ne de kan gör/Yalnız Allah için
sev/Yalnız Resûlü dinle/Her eylemin kimliği hazret-i
Kur'an olsun/İmânın kaymağını yüreğine kalın sür/Ve
her zaman taze kal/En güzel şarkılara yüreğin vatan olsun

Aybike tan ışığı
Toprak uyandıığında
Sen kitap güzelisin
Zamanın sandığında

Neler unutulmadı/Tarihin açık gözü neye tanık olmadı/
Şimdi bırak bunları/Masal/Bir korsan kedi varmış/Sürekli
miyavlamış/Gece gündüz demeden/O avını kollarmış/
Saldırmış kuşlara/Korsan kedi yüzünden/Bahçeler
dönmüş mezara/Dünya kime kala ki/Bu zalime de kala/
Bir gün düşen bir pala/Kedinin kuyruğunu ta kökünden
koparmış/Masal da noktalanmış/Uyut bebeklerini/
Haydi/Sen de dinlen güzelim/Mutlu günlere ninni

ABDURRAHİM KARAKOÇ

(1932-2012)

Bebeğe İhtar*

Geçmişte yağmanın hasat dönemi
Acele gel diye çağırdım seni
Şimdi iş değışti dur, dinle beni
Dokuz aylık yolu altmış ayda çek
Beş sene dolmadan doğma ha bebek.

Emmin, dayın annen, baban kereste
İşçi, memur, çiftçi, çoban kereste
Çarşı, pazar, yazı-yaban kereste
İnsanlar ya mertek, ya orta direk
Beş sene dolmadan doğma ha bebek.

Doğarsan üç günlük iş bulamazsın
Acıkırsın, ekmek, aş bulamazsın
Ucuz toprak, beleş taş bulamazsın
Yaşamak rezillik, rüsvaylık demek
Beş sene dolmadan doğma ha bebek.

* Beşinci Mevsim, Bizim Ocak Yay., Ankara, 1987.

Arı peteğinde ağulu bal var
Kaçıp kurtulmaya ne yön, ne yol var
Sıkiver dişini, annene yalvar
Buradan rahattır orda beklemek
Beş sene dolmadan doğma ha bebek.

Kurtlar sülük oldu, sıyrıldı posttan
Kaçan kurtuluyor, ahbaptan dosttan
Değişti bahçıvan, bozuldu bostan,
Hıyarlar acıdır, karpuzlar kelek
Beş sene dolmadan doğma ha bebek.

Vaziyet bambaşka vaziyet oldu
Yaşamak işkence, eziyet oldu
Dalkavukluk üstün meziyet oldu.
Sanatkârlar sansar, dâhiler şebek
Sözümü dinlersen hiç doğma bebek.

Aranan Çocukluk*

Caddeler komada, ağaçlar sarhoş
Kaybettim, gören yok çocukluğumu
Özüm alev alev, ellerim bomboş
İsterim, veren yok çocukluğumu.

Yıllar geldi geçti yağın kar gibi
Nere baksam orda gurbet var gibi
Bir tablo, bir halı, bir bahar gibi
Ufkuma geren yok çocukluğumu.

Dere demez, tepe demez koşardı
Mutlu rüya görür, mutlu yaşardı
Tek damladan dalgalanır, taşardı
Arayıp soran yok çocukluğumu.

Hani ya kayalar, kuşlar, çiçekler
Hani balık, böcek ve kelebekler
Nere gitti nere bunca gerçekler
Önüme seren yok çocukluğumu

* Gökçekimi Bütün Şiirleri 6-, Kadim Yay., Ankara, 2018.

Acı Duygular*

Çocukluğum, çocuk yıllar
Gitti gelmedi bir daha.
Can dostlarım diyar diyar
Gitti gelmedi bir daha.

Büyümüşüm, genç olmuşum
Bir ceylana vurulmuşum,
Ta o zaman gönül kuşum
Gitti gelmedi bir daha.

Eğilip içtiğim pınar,
Gece üstüme yağan kar,
Otuz yıl önceki bahar
Gitti gelmedi bir daha.

* Beşinci Mevsim, Bizim Ocak Yay., Ankara, 1987.

Zaman iter, toprak çeker
Can ağacı yaprak döker
Sevdiklerim teker teker
Gitti gelmedi bir daha.

Sevdalarım oldu çile,
Doluverdim hasret ile,
Yıllar, aylar, günler bile
Gitti gelmedi bir daha.

NURİ PAKDİL

(1934-2019)

Anneler ve Kudüsler*

I

Güz suları bizim şehrin önünden akar
Kış savunması
Bizim şehir üs öbür şehirlere
Dakka şimdi bir doğu kamerası
Ölümü çeken

Geleceği parmakların bir bir gösterdi
Yeşil bir harmani dizlerinde
Çek denizi aradan
And anıtları koy
Eski çağ taşlarının üstüne
Yeni çağ silahları üstüne

Eylem öğlesi
Gül kurularımı birbirine bağladık
Ekmeğimize bulaşan çağın hakkını
Kitabı açarak
Yonttuk

* Anneler ve Kudüsler, Edebiyat Dergisi Yay., Ankara, 2018.

Soluğunda gül kokusu
Okunan ve bitmeyen bir sayfa
Gibi
Beni çeker bir girişime

Daha dinç ötede
Gerçekte olduğundan daha parlak
Yeresel
Otuzüç katlı bir yapı gibi
Damarlarımızda dolaşan kan gibi
Hamîd çizgisi

II

At ipi atladı
Kitap soluyan atlar
Çocuk atı çağırıldı
At çocuğu tanıdı

Denizi çek annemin başörtüsüyle ey sevgili
At geçer o zaman denizi

Bilirsiniz ormanlarla sonsuz bir at gelir
Görmüşsünüzdür çocukların rüyalarında da gelir
Biner ona
Sünnetçi

Cezayir'e atlarla gidilirdi
Babam atla bağa gelirdi
Yeni Ali
Paris'i atla dolaşacak

İyi binen ata
Bir solukta geçer Hazar'ı
Yavaş yavaş ingiliz
Tuzağına düşer at süren yiğitlerin

III

Tûr Dağını yaşa
Ki bilesin nerde Kudüs
Ben Kudüs'ü kol saati gibi taşıyorum

Ayarlanmadan Kudüs'e
Boşuna vakit geçirirsin
Buz tutar
Gözün görmez olur

Gel
Anne ol
Çünkü anne
Bir çocuktan bir Kudüs yapar

Adam baba olunca
İçinde bir Kudüs canlanır

Yürü kardeşim
Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin

Ocak 1972

IV

Narin bir üzüm anne yüreği
ağlaması çocuğun
çöl tülbent üstünde
sarar onunla anne yüreğini

Çocuk harita
anne çocuğun gözleriyle bakar
uyur çocuk
anne bekçi dâim

Sokaklar dar mı
boğulur anne
bu atlar
geniş alan ister

Çocuk koşar
ardından K da
insanın yüreğinde bir parça Kudüs vardır yani K
anne şimdi eline aldığı yüreğini yerine bırakır

Irmak yatağıdır
çocukların cepleri
bilmeyiz bütün ırmaklar sabahları
akşamları çocuk ceplerindedir

Erişince kelime beyi
çocuğun etine
pamuk gibi yumuşak olur o dağ
anneler her yerde o dağı arar

Dener çocuk
öndeki çocuk boynu mitralyözdür
toz kalktı mı ayaklardan
Alttaki çocukla birlikte ikisi de attır

Doğudan mı batıdan mı
yürüyen bir çocuk göreceğiz Kudüs'e
ben çok önce çıktım doğu'dan
anneler her yerde ararlar beni

Çocuk akdeniz görmüş
her ülkede bulunan
bir
K'dır

Büyüyor elinde bomba
bombanın gerçeği yumuk çocuk eli
ama çocuk
aykırı görülür ölüme

Ölüm de yasadır
artar K
annelere sunu günaydın
çocuk önder

Kasım 1973

V

Mavi ışın dolanır anne gömleğinde
bal arısı deniz suyu
tayfı çocukların
gözetir Kudüsleri

Kar yağmaz uçar anne gözlerinden
anne eli ovadır
oynayınca çocuk
daha genişler

Kudüs'e şiir gömlek dikişi annenin
gösterir yönümüzü iğneden çıkan ipliğin konumu
kare ya dikkörtgen
annenin çocuk yanağındaki izi

Düşününce anne
kudüsler yakınlaşır
bir tanrı tanımazın elinde de
kudüs haritası bakar kudüs yaklaşımıyla

Kelime anne dişleri
kiminde otuz iki kiminde otuz üç kelime
çocuk bu kelimeleri
öğrenerek yaş alır

Tapınakla yürek arasında en canlı ilişki
yüreğimiz sıkışınca
anladık
el aksâ'dan bir taş düşürülmüştür

İnsan
soyaçekim
göğe yansır umudu
baktıkça aynada

Ve çocuk gülünce
ışır el-aksâ
el-aksâ bilir ki
çocuk koyacak o taşı

Ki biraz kirazdır ki biraz silâhtır
çocukların
gözleri
parmakları

Getirince baba
Kudüs'ü özümleyen ekmeği
yeniler anne andını
kirazın ve silâhın üstüne

Deniz kabartısıyla
aynı andadır anne andı ve çocuk solunumu
bilir baba
toprağı süren makinanın hüznle kudüs'ü söylediğini

Ağıt yakışmaz
şiire ve çocuk yüzlerine
ki çocuk yüzleridir getirir bizlere
gereğini bağımsızlığın

İlerler zaman
kudüs koşusunda
ancak anlar
çocukların dâim önde olduklarını

Şubat, 1974

ŞEREF TURHAN

(1934-1999)

Özlem*

Neden büyüttün beni Allahım
Dönmek istiyorum çocukluğuma

1957, *Bildiri*

* Şeref Turhan'ın Bütün Şiirleri, Hazırlayan: Serdar Yakar, Ukde Kitaplığı, Kahramanmaraş, 2012.

ERTUĞRUL KARAKOÇ

(1936-2015)

Çocuk ve Turna*

Çocuklar turna gibidir-turnalar biraz çocuk,
Pırıl pırıl mavilikler avuçlarında.
Biraz şiir, biraz düş gibidirler,
Yavru martılar gibi ak köpüklü sularda.

Turnalar çocuk gibidir-çocuklar biraz turna,
Bakışlarında sabah şarkıları.
Ceyhan boylarında-ya da vitrinlerde
Çocuklar bekler akşamı, turnalar bekler,
Dinlemek için o en yaşlı masalları.

Ben turnaları severim-çocuklara bin selâm olsun...
Ben çocukları severim-Turnalara bin selâm olsun...
Ben çocukları ve turnaları severim,
Maviliklere bin selâm olsun;
Bin selâm olsun bakışlarında açan güllere.

Turnalar ve çocuklar şafakta uçuşurlar,
Şafakta bakışlılar düşlerimize.
En anlamlı heykel olurlar,
Turnalar ve çocuklar şafakta.

Turnalar gitmez oldu bizim illere gayri,
Şeker söyleyen, bal söyleyen kalmamış...
Tümü zehir-zıkkım, tümü acı.
Ve çocuklar yas içindeler,
Koptu uçurtmanın en güzel yeri.

* Turnama Ağıt Yakamam, Dolunay Yay., Kahramanmaraş, 1988.

Uçtu Uçtu Düşlerim Uçtu*

Yalnız kuşlar değil çocuklar,
Tüm güzellikler uçtu görmediniz.
Bakışlarınız uçtu, elleriniz,
Çember çevirdiğiniz yollar uçtu...
Nehirler kirli aktı, musluklar kuru,
Düşlerim uçtu çocuklar, siz duymadınız.

Yalnız kuşlar uçmadı çocuklar,
Bulutlar uçuşmadı,
Bakışlarındaki mavilik, çantadan kitaplar uçtu
Bir ağıt oldu dağ dorukları-rüzgârsız bulutsuz,
Mor menekşeli kayalar uçtu;
Çocuklar, düşlerim uçtu.

Önceleri çiçekler açardı bu topraklarda,
Bu sularda balıklar oynayırdı,
Değnekten at koştururdu çocuklar
Salkım söğütler altında.
Şimdi çocuklar yok, salkım söğüt yok,
Balıklar yok oynayan mavi sularda;
Tümü uçuverdi çocuklar, görmediniz.

Arılar kovana dönmez oldu çocuklar,
Çiçekler kuru...
Gayri sular akıyor ak çeşmelerden,
Bulutların hüznü gözlerinizde.
Ne yapsam vermiyor uçurtmanızı.

* Turnama Ağıt Yakamam, Dolunay Yay., Kahramanmaraş, 1988.

Bu Bir Ağıttır Çocuklara*

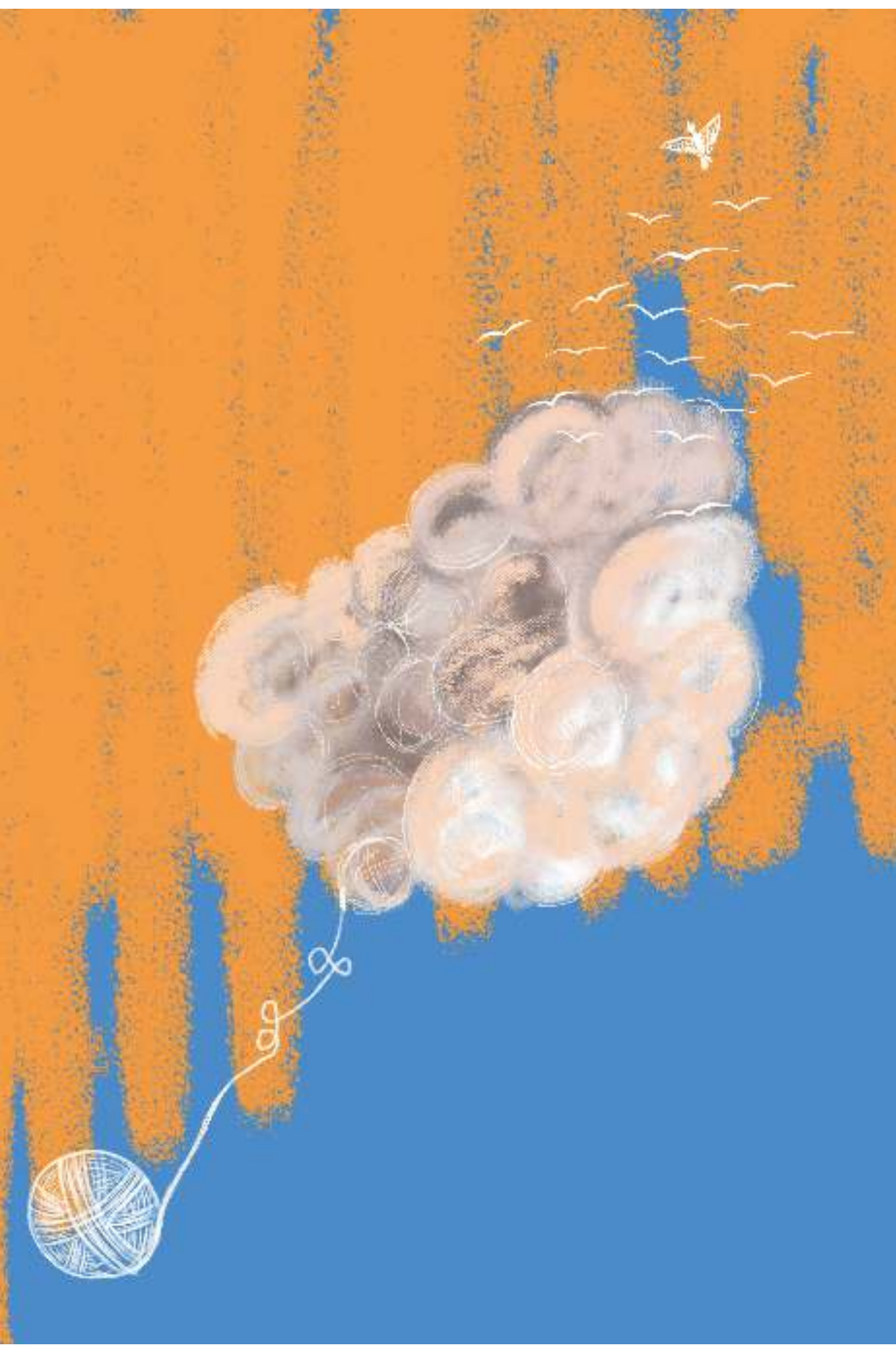
Ellerini çek düşlerimden çocuk,
Bak işte üşüyorum...
Gül özlemi bakışlarda bir dağ yalnızlığı,
Üveyikler uçabilir az daha bekle,
Az daha bekle yürüyebilirsin,
Gülebilir gözlerin aydınlığa.

Sen çocuksun-ya da ağıt, gerisi gayri yalan,
Bir şiir çıkmazı o en güzel ağlayışın.
Köprülerin çağırsa da inanma
Sen yoksun o ak köpüklü dalgalarda.
Az daha bekle gülebilirsin,
Uçabilir masalların aydınlığa.

Sen çocuksun, -ya da ağıt- gerisi gayri yalan...
Bir dönümsüz uçurtmasın maviliklerde.
Susuk bir zaman ötesinde çocuk
Gül, ağıt ve ekmeksin.
Az daha bekle
Uçabilir kirpiklerin ellerine.

Az sonra akşam başlayacak ve sen uyuyacaksın,
Ben sana ağıt yazacağım, ağlama...
Gözlerini bana ver, üşüyorum,
Gayri anılarda sen yoksun...
Gayri beklemeden de olur,
Aydınlığa ölmekte en güzeli.

* Turnama Ağıt Yakamam, Dolunay Yay., Kahramanmaraş, 1988.

ERDEM BAYAZIT

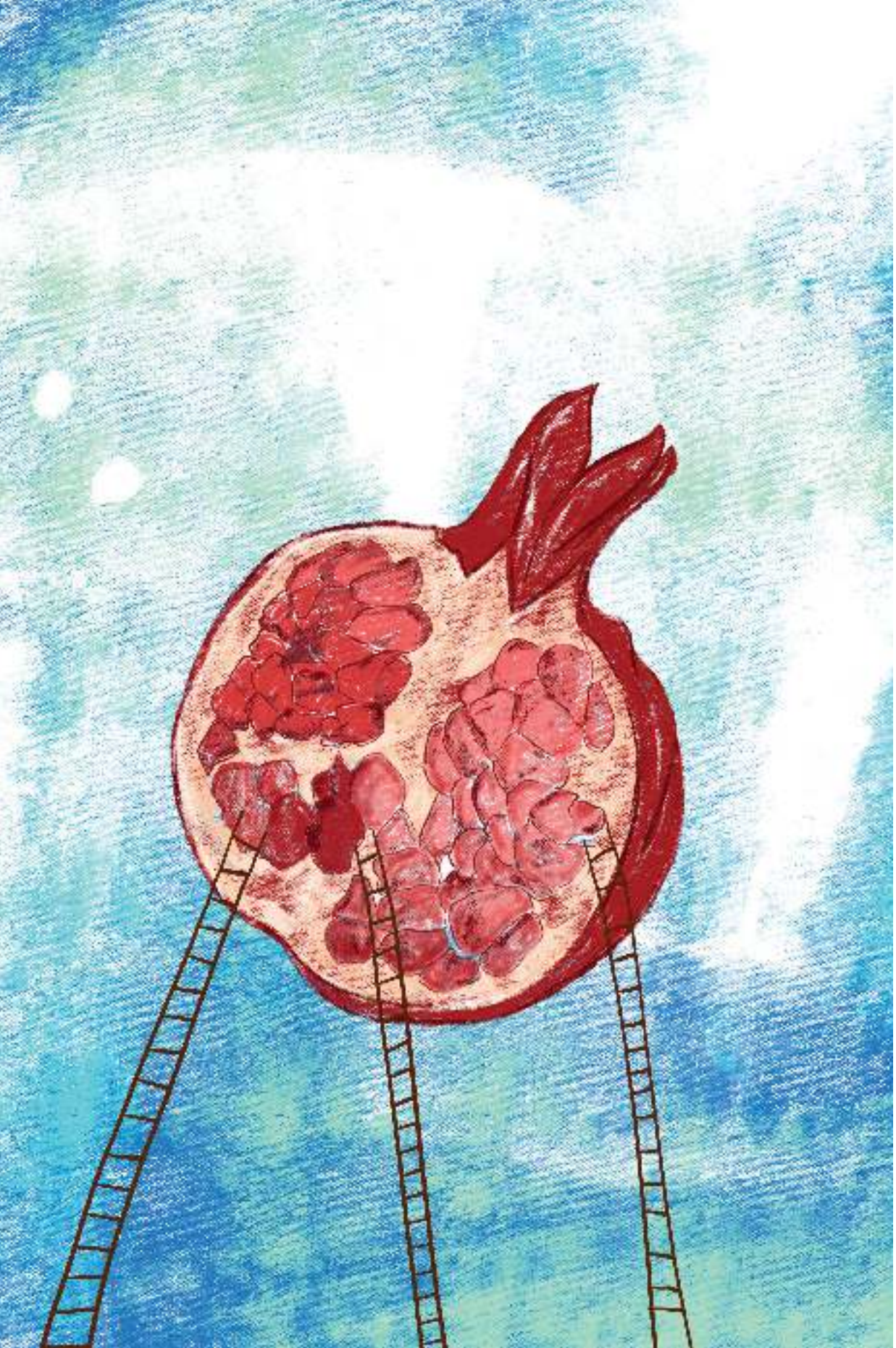
(1939-2008)

Çocuk Burcundan*

/Serbest/

İp çocuğun elinde balon ipin ucunda
Hanidir gökyüzünü bu çocuk dolduruyor
Kimbilir bir gün belki kar olup yağar da
Diye toprak sabırla hep bekleyip duruyor.

* Şiirler, - Sebebe ey, Risaleler, Gelecek Zaman Risalesi-, İz Yay., İstanbul, 2013.

ARIF EREN

(1939)

Dünya Mutluluğu*

Müjde, dil ucunda asılı kalır
Bu sevince dayanamaz dudaklar
Nar örneği ikiye ayrılır

Bir mutluluk sahnesi olur ev
Temennilerin en güzelidir
Dede Korkut'ça söylenen söylev

Beşik eşliğinde söylenir ninni
Dinleye dinleye uyur bebek
Bir Yunus ilâhisinde anne sesini

Bir Çanakkale, bir Tuna ezgisi
Ses gergefinden özenle işlenir
Körpe yüreğe ecdat sevgisi

Sağlam köprülerden geçerek
Kendi başına yürüyecek bebek
Hak yolunu kılavuz seçerek

* Şiir Burcunda Çocuk, Hazırlayanlar: Hüseyin Özbay, Bahattin Karakoç
Mustafa Tatçı, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., İstanbul, 1993.

AKİF İNAN

(1940-2000)

Doğrul Bana*

Gel yürü ey çocuk güvene, aşka
bulutlar donansın sözleşmemizden

Açılan her kanat sesini taşır
boşaltır umudun bahçelerine

Nicedir rüyamı kuşatır gölgen
Aklımı didikler direncin kanı

Işıktan erlerle unufak olur
balyozlar altında tiran sergisi

İbrahim bilinci yüklü ellerin
Yüreğin dünyanın sevgi dergisi

Tohumlar başında taşır ağacı
Deler besmeleyle damar toprağı

Zikriyle şükriyle fikriyle sen ey
önüne serilmiş sonsuza karşı

Ve bir gün zamanlar gelir önüne
giyinir varoluş esvaplarını

Doğrul, bana yönel uzat elini
Savaş burçlarından selamlar sana

* Şiirler -Hicret & Tenha Sözler-, İz Yay., İstanbul, 2014.

ALAEDDİN ÖZDENÖREN

(1940-2003)

Habersiz*

Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığlığında habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar
Sessiz sessiz.

Ah bebem
Rüzgâr saçlı bebem
Bilsen insanların hâlini bir
Bu kara yalnızlıkta körelen
Işık benimdir.

Bu uzayıp giden yolda
Ağlayıp ağlayıp da
Aklımı sokmuşum girdabına
Yaşamamın.

Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığlığında habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar
Sessiz sessiz.

* Bütün Şiirleri, İz Yay., İstanbul, 2017.

Kerem'e Ağıt*

Ardımda hiçlik dereleri
Önümde varlık gülleri
Ellerim Kerem'in elleri
Uzaktan çocuk haberleri
Dediler ki Kerem ölmüş
Güzellikler deren ölmüş

Canımın bağı oğlum
Kalbimin ağı oğlum
Acının dağı oğlum
Derdin otağı oğlum
Yel eser ağı oğlum
Önümde duran ova
Bir kan çanağı oğlum
Gökyüzü boydan boya
Hüzün ırmağı oğlum
Senin güzelliğinden
Yerler ağmalı oğlum

* Bütün Şiirleri, İz Yay., İstanbul, 2017.

Hasretin inceden akan su gibi
İçimi doldurup taşırır gibi
Her adımda kurulu bir pusu gibi
Deniz diplerinin yosunu gibi.

Dereler tepeler çağlıyor oğlum.

Rabbim aramızda gizimiz var
Bir sandık içinde çeyizimiz var
Uzar mahşere dek dehlizimiz var
Batan günlerde akar güzümüz var
Ağaçlar dallarını eğiyor oğlum

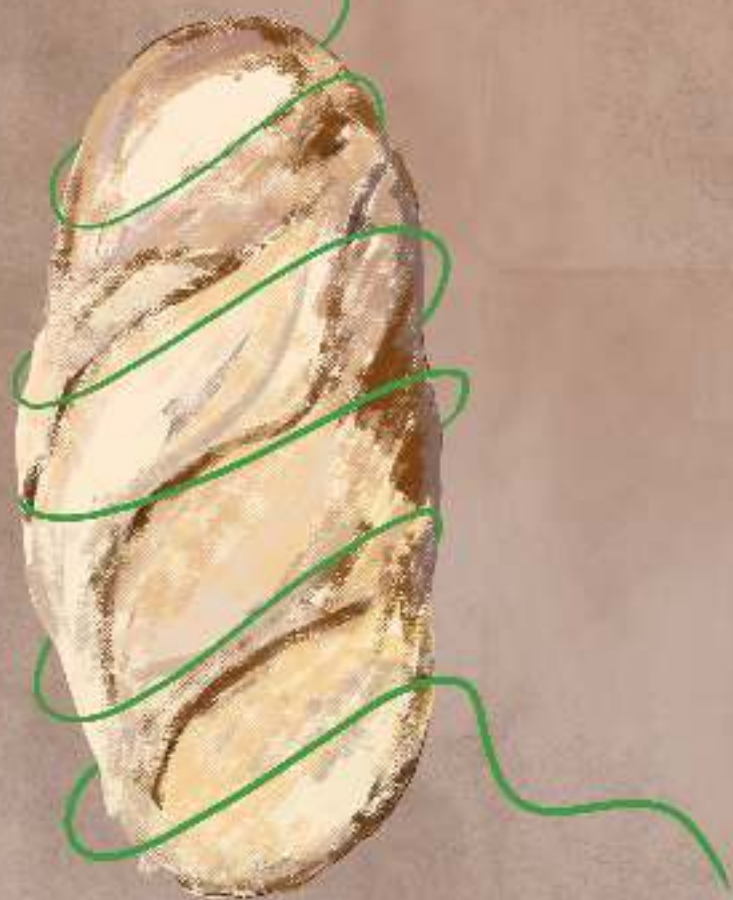
Cennetin güzel çocuğu
Gözleri gül tomurcuğu
Yavruların yavrucuğu
Unutma şu babacığı
şu babacık gönlünü dağlıyor oğlum

Özden harabeyim ben
Onulmaz yareyim ben
Kendime çareyim ben
Kerem'im divaneyim ben

Kerem'in Çantası*

Senin çantanın oğlum
Bir gözünde gülücüklerin vardı
Ağlayan çocukların yanaklarına yapıştırırdın
Bir gözünde defterin vardı
Ki her yaprağında
Yıldız gibi çırpınırdı minik kalbin.
Bir gözünde üzüntülerin vardı
Saklardın.
Bir gözüne de kuşlar yuva yapmıştı.
Kulpundansa Keremcik
Kedercikler sızardı.
Çantan ne ağır çantaydı

* Bütün Şiirleri, İz Yay., İstanbul, 2017.

CAHİT ZARİFOĞLU

(1940-1987)

Kırlara Gidiyorum*

Kırlara gidiyorum
Elimde uçurtmam
Kuşlar bekliyor gökte
Çünkü uçurtmamda
Kuş resimleri var
Canlanacaklar
Ben uçunca

Kırlara gidiyorum
Ekmek var torbamda
Kuşlar
Beni gözlüyor dallarda
Ben torbayı açınca

Kırlara gidiyorum
Sevinç var kalbimde
Tavşanlar
Böcekler
Sular yaşıyor yanımda
Ben kalbimle bakınca

Akşam
Kırdan dönüyorum
Uçurtmam ağaçta
Dallara takılı
Ekmek kuşun gagasında
Kalbim avcumda

* Çocuklarımızla Atlara Biniyorduk, Beyan Yay., İstanbul, 2017.

Böyle Ol Böyle Söyle*

Doğuyor ocuklar
Türkiye'de
Cezair'de
Kenya'da
Eskimolar lkesinde

Dünya ne uzun
Ne kısa

Milyarlarca milyarlarca ocuk
Geldi yeryüzüne
Her birinde bir çift gz
Baktılar yer-gök aleme

Şimdi gözler
EđleŐir eŐyada
İki kere milyarlarca gözle
Baktılar nehirlerle
Yanyana akıp
KarıŐmayan
Tuzlu suya tatlı suya
Kuşlara
Dağlarda dolanan kartala

Şurada bir savaş var kan akıyor
Şurada. İki kere müslüman kan

* Şiirler, Beyan Yay., İstanbul, 2014.

Ve milyarlarca ocuk
Tarih boyunca
Büyüyüp
Avuladı dünyayı

Giderken
Bıraktılar hep

Doğuyor ocuklar
in'de
Afganistan'da
Türkiye'de

ŖimŖek sabahta yıldız gecede
Doğumlara artık ebeler
Anneler de karıŖmıyor

Ya bu sonbahar
Dünyanın mevcudu ne
Nereye gitti
Doğup doğup boy atan nağra atanlar

Ne sesleri kaldı
Ne cisimleri

Ah ocuklar ocuklar
İiniz kararmasın sakın
Açıp
Okuyunca bu Ŗiiri

Ŗimdi biraz
Baksın dikkatle bana gözleriniz
ğrenelim Ŗu duayı
Yol boyunca
BeŖikten baŖlayıp
Mezarlara kadar
nce besmele
En güzel kelime

Allahım
Yol boyunca
Bırakma elimi
DŖerim sonra

Allahım
Niçin halkettinse beni
Kalbime söyle iyice
Engellerden arınsın yolum

Allahım
O güzeller güzeli
Hangi iyilik diledi senden
Dilerim ben de ylelerini

Allahım
Peygamber efendimiz
Hangi Őerlerden sığındıysa sana
Upuzak tut benden de onları

Allahım
Yol boyunca
Tarih boyunca
BaŐboŐ bırakma bizi

Baba*

Sendin
Doğduğum gün
Bana ezan okuyan

Boyun kocaman
Kolların güçlü
Bir hamlede kaldırıyorsun
çmz

Her sabah gidersin
Ekmeğimiz için
Her akşam
Yorgun
Ama yüzün güleç
Dönüşün bir düğün

Biraz bysem
şöyle diyeceğim
Yoo baba
Bu sabah bende sıra
Sen otur evde
Annemle
Dinlen

* ocuklarımızla Atlara Biniyorduk, Beyan Yay., İstanbul, 2017.

Ben
Koşacağım sokakları
Rızkımız için

Akşam
Elimde kocaman
Bir somun
Sevineceksin
Kimbilir nasıl

Yoo
Teşekkür etme
Dedim ya
Sıra bende

ALİ AKBAŞ

(1942)

Kuş Sofrası*

Bir yudum yağmur suyu
Ve bir dilim dolunay
Soframız kuş sofrası
Ninniler söylesin çay
Soframız kuş sofrası

Üstümüz yayla göğü
Altımız yurt toprağı
Büyü bebeğim büyü
Ekmeğın gül yaprağı
Soframız kuş sofrası

Güneşten damıtılmış
İçtiğimiz bengisu
Uğur getirsin diye
Dâvet ettik Yûnus'u
Soframız kuş sofrası

Gökyüzünden mâvilik
Buluttan süt sağarız
Gelin öksüzler gelin
Kırkımız da sığarız
Biz yemeden doyarız
Soframız kuş sofrası

* Bütün Şiirleri, Bengü Yay., Ankara, 2018.

Bebeklerin Türküsü*

Uçtuk uçtuk beşikten
Kanadımız ışıktan
Şakacıktan kuş olduk
Kuş olduk şakacıktan
Yıldız güzel ay güzel
Elif'le Umay güzel

Üstümüzde gök çadır
Yeryüzü uykudadır
Gökteki yıldızların
Gölgeleri sudadır
Yıldız güzel ay güzel
Kırda akan çay güzel

Hayâldendir düştendir
Bulutlar gümüştendir
Ay bize ninni söyler
Ninniler öpüştendir
Yıldız güzel ay güzel
Tarlada buğday güzel

Gökte ay portakaldır
Ye de bak tadı baldır
Bilyemizdir yıldızlar
Olmaz deme masaldır
Yıldız güzel ay güzel
Bar güzel halay güzel

* Bütün Şiirleri, Bengü Yay., Ankara, 2018.

Bebeğe*

Seni bana anan armağan etti
Öpüp kokladığım almasın bebek
Tanrı'm yuvamızı şâdümân etti
Elimizden geri almasın bebek

Göz değmesin bir gök boncuk takalım
Hamail takalım tütsü yakalım
Ben koca çınarım sen kolum, dalım
Sakın bora, tipi yolmasın bebek

Mavi atlaslara belesin anan
Masallar söyleyip eğlesin anan
En güzel ninniye söylesin anan
Bulutlar uykunu çalmasın bebek

Kuzum bir kınalı kuzu adağın
Güldükçe açılır gül gül dudağın
Bilmem ki ne söyler bülbül dudağın
Ama bir gül gibi solmasın bebek

Büyüyüp bayrağa gönder olasın
Askerde orduya önder olasın
Türklüğe yaraşır bir er olasın
Gözümüz arkada kalmasın bebek

* Bütün Şiirleri, Bengü Yay., Ankara, 2018.

ÂŞIK MAHZUNİ ŞERİF

(1940-2002)

Acı Doktor*

Berçenek'ten yaya geldim
Amman doktor bak bebeğe
Beşiğini elden aldım
Yandım doktor bak bebeğe

Yıkık yuvam kara yasta
Yalvarırım eşe dostu
Annesi bebekten hasta
Amman doktor bak bebeğe

Kuru soğan yağsız aşım
Yırtık bağrım açık başım
Bir şey değil vatandaşım
Amman doktor bak bebeğe

Allah için bir merhem çal
Öldürür beni bu vebal
Param yok ceketimi al
Amman doktor bak bebeğe

Mahzuni Şerif çobandır
Meskenim dumanlı dağdır
Bebektir amma insandır
Amman doktor bak bebeğe

* Mahzuni Şerif Yaşamı-Dünya Görüşü-Şiirleri, Süleyman Zaman, Yeniden Doğuş Matbaası, Ankara, 1997.

Şaka Maka*

Tavşan yamaca geçti
Şaka maka derken
Kedi sirkeyi içti
Şaka maka değilken
Geçti artık gereken

Kuru göller su doldu
Karaman dağda kaldı
Karga Padişah oldu
Şaka maka değilken
Geçti ömrüm variken

Doğdum topraktan geldim
Ha yaşadım ha öldüm
Mahzuni Şerif oldum
Şaka maka değilken
Koyunlar güder iken

* Mahzuni Şerif Yaşamı-Dünya Görüşü-Şiirleri, Süleyman Zaman,
Yeniden Doğu Matbaası, Ankara, 1997.

Nenni Nenni*

Uğradı başıma hayatın kışı
Bu sene de zehir ekmek var nenni nenni
Yavru gel ağlayıp üzme sen beni
Bu ağlamak yüreğime kor nenni nenni

Bir kuruşum yoktur kefen alayım
Emmime dayıma haber salayım
Bir toprağım yoktur mezar bulayım
Ahrette mi bile mezar var nenni nenni

Âşık olan şu dünyayı nidermiş
Döner döner bahtım karadır dermiş
Mahsum olan Kербela'ya gidermiş
Bari dosta selamı mı ver nenni nenni

Mahzuni Şerifim yaşım akıyor
Akıp akıp ama sesim çıkmıyor
Şu dünyada bana şahım bakmıyor
Bari yardımcımız olsun Pir nenni nenni
Bir sazımdan başka hediyem yoktur
Bari tellerini alda çal nenni nenni

* Mahzuni Şerif Yaşamı-Dünya Görüşü-Şiirleri, Süleyman Zaman, Yeniden Doğuş Matbaası, Ankara, 1997.

OSMAN SARI

(1946)

Çocuk*

Ey çimenler üzerinde
Bize el sallayan çocuk
Ayakta zor duran çocuk

İşte birden düşüverdin
Bir çiçek daha düşmüş
Gibi çiçekler üstüne

Bugün geçiyorken burdan
Bir tren penceresinden
Ansızın gördüm seni
Ey çiçekler arasında
Bize el sallayan çocuk
Ayakta zor duran çocuk

Ne kadar tazedir şimdi
Üstüne bastığın çimen
Topuğunu öpen çimen
Bize el eden ellerin
Bize el sallayan çocuk
Ayakta zor duran çocuk

* Şiirler -Önden Giden Atlılar/Bir Savaşçıdır Kalbim, İz Yay., İstanbul, 1995.

AVNİ DOĞAN

(1951)

Uyur Çocuklar*

Uyur çocuklar
Sütbeyaz ülkesinde düşlerimizin
Sararak
Üşüyen bilinçaltlarına
Acılarımızı

Uyur çocuklar
Yeşil bir uyanıklığı
Donanırken baharlarda
Muhammedî pusatlarla sevdamız

Uyur çocuklar
Bulut bulut çekilir aynaların dehlizinden
Umutsuz içlenmeler
Ve biz
Uyanırız

* Bütün Şiirleri, Gün Yay., Ankara, 2003.

Ey Çocuk*

Kurumuştur pınarlar evimiz yorgun
Gebedir gözlerin bir soylu aydınlığa
Ey bin yıllık kavganın sevdasıyla gıdalanan çocuk

Önce sevgilerin mi büyüyor sen mi büyüyorsun
Evren isyana kesti birden sen mi yürüyorsun
Yunuslu bir geceden şehrin üstüne

Tutuşan çiçekler var yüreğimde
Korkusuz dağlar gibi büyür parklarda
Karışıp ihanetine siren seslerinin
Sokak kedilerinin geceyi öldüren seslerinin
Koyu gölgelerinde

Bense hep ağıtlarını özlerim ateş çağların
Sılayı anımsayan askerler gibi
Tutuşturup ta gönlünü bir hazır ol borusundan
Ayılsan... ki bir ayılsan bu ashab-ı kehf uykusundan

Zifir gecelerine kentin
Ey zafer ve aşk müjdecisi çocuk

* Bütün Şiirleri, Gün Yay., Ankara, 2003.

Ortadoğu'da Çocuklar*

I

Bir solgun gün (son) verir
Nice kahrına sabredilmiş geceye
Gizli bir hüznün fısıltısıdır
Uyanır çocuklarda

Hazmedilmemiş ihanetlere
Sımsıkı bağlayarak
Okula yollarlar anneler

Savunmasız
Bir vatan gibidirler
Giderler
Bir resme itirazsız dost olmak için
Kanın donma sularında dolaştığı
Ressamlar ülkesine

* Bütün Şiirleri, Gün Yay., Ankara, 2003.

II

Yalnızlığın zifirinde
Zehir bir mahcupluğu uçan kuşlar
Yakılıp yıkılmış bir yurt gibi
Kabil gibi Beyrut gibi
Fırlatırlar çorak bir çığlığı
Kafiyeli redifli
Ötüşleriyle

Anlarsa çocuklar anlar
Acının tespit edilmemiş şarkılarından

Bir de savaşın
Buzul yürekli askerlerine
Günde beş vakit
Meydan okuyan kardeşlerim

Sesleri bir ünlem işaretidir
Fıratın azarlanmış akışında
Petrolün hüznle fışkırışında
Anlamını bulan

Bir garip delikanlılıktır
Ortadoğuda
Karşılar çocukları
Ölümün aynasıyla

III

Duyurulur
Bir parça ekmek
Bir parça vatandır
Ve ölüm
Açlıktan değilse tercih edilir
İmza
Filistinle çocuklar

ARIF BİLGİN

(1951)

Çocuğum*

Her şey oyun sana ve her şey sayı
Gülüşün hiç umursamaz dünyayı
Düşünde tutarsın Güneş'i Ay'ı
Cennetten koku mu aldın çocuğum?
Tasayı bana mı saldın çocuğum?

Haydi, oyna, geçmez eline bugün
Tam sana göredir bütün gördüğün
Size, kavga bile sanki bir düğün...
Kanayan dizine bakma çocuğum
Dayanamam, beni yakma çocuğum

Uykular büyütür; oyun, can sana
Kırılıp dökülen heyecan sana
Yarın için bir şey sorarsan bana
Yabancı gönlüne koyma çocuğum
Doğru ol, sevgiye doyma çocuğum.

* Üç Gül Düştü Gönlümüzden, Hazırlayanlar: Arif Bilgin
Celalettin Kurt-Mustafa Türk, Şardağı Yay., Elbistan 1997.

Saymaca / Bayrağım*

Bir bayrağım
İki bayrağım
Üç bayrağım
 Seni indirmek güç bayrağım

Dört bayrağım
Beş bayrağım
 Olur mu sana eş bayrağım

Altı bayrağım
Yedi bayrağım
 “Göndere vuruldum” dedi bayrağım

Sekiz Bayrağım
Dokuz bayrağım
On bayrağım
 Gel kalbime kon bayrağım
 Yoktur sana son bayrağım

* Üç Gül Düştü Gönlümüzden, Hazırlayanlar: Arif Bilgin
Celalettin Kurt-Mustafa Türk, Şardağı Yay., Elbistan 1997.

Bir Öksüzün Ağdı*

Öksüz kaldım bir gecede
BABA'dan yana bomboş dudaklarım,
ANA derken her hecede
Bir o kadar BABA saklarım.

Pazarda, sokakta
Tutuverince annem bir elimden
Arar ötekinde de
Başka sıcaklığı parmaklarım...

* Üç Gül Düştü Gönlümüzden, Hazırlayanlar: Arif Bilgin
Celalettin Kurt-Mustafa Türk, Şardağı Yay., Elbistan 1997.

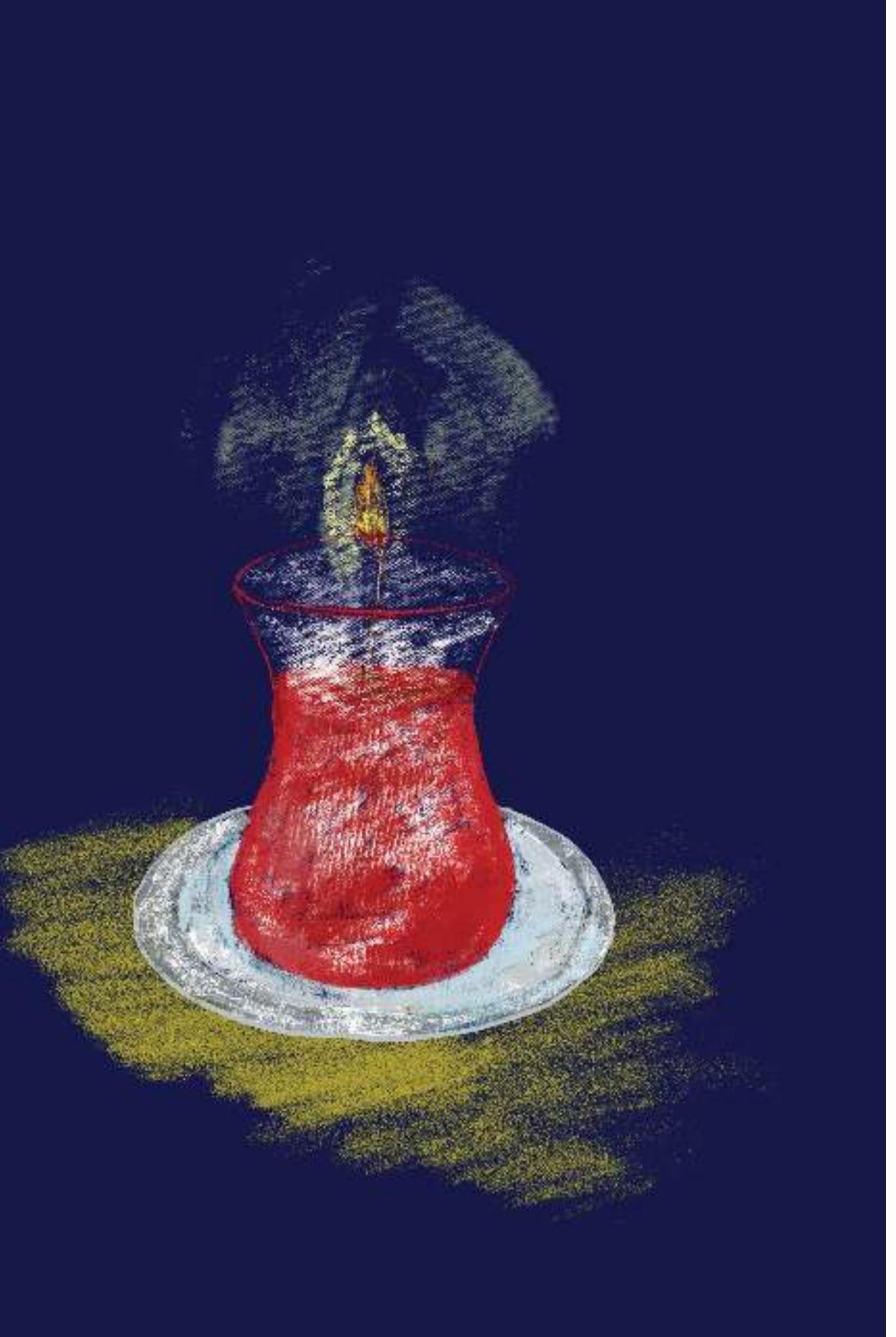
N'olurdu
Bir kere daha
Görebilseydim babamın yüzünü
Sesini duyabilseydim,
Sizin olaydı arkadaşlar
Sizin olaydı oyuncaklarım...

Evimiz
Yarı boş şimdi,
Yatağım
Kırlar
Oyunum
Yarı boştur sokaklarım.

Duyunca/oğluna
Bir babanın söylediği
"Yavrum" sesini
Nasıl da o yana
Nasıl da götürür
Ayaklarım

Şimdi,
Annemi annem yerine
Bir daha annemi
Babam yerine
Sımsıkı
Sımsıkı kucaklarım

Bin şükür Rabbim sana
Hiç değilse annemi
Bağışladın bana;
Varsın
Her gece gözyaşlarımı
Emsin yataklarım...

YALÇIN YÜCEL

(1953)

Bizim Oraları*

Bizim oraları anlat hele
Uykum çoktan kaçtı bile
Onca anılar benimle olacaklar diye
Özlemle bekliyorum, çocukluğumla buluşmak için

Bizim oraları nasıl da değişmiştir şimdi
Seslerini duyar gibiyim
Dokunacak gibiyim sanki
Çocuklaşırsam seyret öylece, ayırma onlardan beni

Tüm eskimişlikleri
Yeniden getir yanı başıma
Yamalı günlerim de gelirlermiş
Gelsinler, bir çay içeriz oturup da

Hatırlar mısın, evimizin bakır kaplama bir kapısı vardı
Üstünde gül figürlü bir tokmak
Koca bir anahtarı vardı kilidinin
Bu yüzdendir tokmak tercihimdi hep

* Al Fistanlı Gelincikler, Parıltı Yay., İstanbul, 2018.

Sen anlatırken
Bizim oraları nasıl da dokungan oluyor
Daha bir yurtsuyorum hepsini inan
Daha bir büyüyorlar içimde

Bizim oraları anlatırken
Bir yere gelince duraksıyorsun
Anlıyorum ki
Anamızın anıları başlıyor yine

Ne yaparsın, elde değil ki
Duyguların denizini durdurmak mümkün mü
Dalgalandıkça buram buram terliyor bu kez geçmiş
Ve zamanın defteri kapatıyor kendini tekrar

Döş Cebim*

Çocukluğum büyüdü döş cebimde
Yıllar ne de tez geçti böyle
Anılar kaldı tek tük
Yırtık ceplerimden düşmediyse

Şimdi düşünüyorum
Kurgusu tükenmek üzere olan saatler gibi
Nice yoksul kaldırımlar, yürüyen yorgun ayaklarım
Ve nasırlaşmış acılarıyla yaşamım

Çocukluğum büyüdü, şu küçük döş cebimde
Umutlarım ne kadar da çoktular o zaman
Hepsi de sıcak bir ekmek gibi güzeldiler
Koparamadım bir parça olsa da

Çocukluğum, dürüp büküp döş cebimde sakladığım
Bir ıtır kokusuyla çıkıyorlar yerlerinden şimdi
Hangisini karşılasam, ne desem ki
Oysa kapım açık ardına kadar

Orada büyüdü diyorum çocukluğum
Şu boynu bükük döş cebimde işte
Ne zaman üşüse, üşüse parmaklarım
Cebim gelir, takılır düşüncemin bir kenarına

* Döş Cebim, Can Ofset, Kahramanmaraş, 2015.

Ellerime Yabancı Ceplerim*

Küçük bir köyde doğmuşum
Kasım günlerinin bir soğuk sabahında
Tuza belemişler daha doğar doğmaz
İlk acıyı ağlamışım uzunca

Akşamın karanlık elleri
Avuçladığında evleri
Gaz lambaları çıkarmış ortaya
Ve ben öylece bakakalırılmışım fitildeki ateşe

Demek ki
O günlerden kalmış ışığa sevdam
Şimdi, güneşle doğar gibiyim beklerken onu
Batışındaysa bir çamaşır gibi katlanırım köşeye

* Çocuklar Bir Başka Güzel, Can Ofset, Kahramanmaraş, 2015.

Küçük bir köy işte
Anıların da küçülüyor düşlediğinde
Giysilerim gelip takılıyor çoğu kez usuma
Eskise de, küçülse de hep bayramlık gibi

Ceplerim olmadığı için
Ellerim üşürdü kar beyazında
Koltuk altlarımı cep yapardım çoğu kez
Ne akıllı çocuk muşum meğer

Yıl dediğin ne ki, savrulup gittiler yaşam tipisinde
Nerede kalmış olabilir ki çocukluğum
Yaşadım mı onu da bilmiyorum
Bildiğimse, şu an ceplerime alışamayan ellerim

MUSTAFA KURT

(1954)

Oyun*

Anneciğim beni çağırma
Oyun oynarken
Bırak kelebek kovalayayım
Pembe kırmızı çiçekler
Arasında

Bulutlarla yarışırken
Uçurtmam
Ben de kanatlanırım
Sonsuz maviliklere
Güzellikler ülkesinden
Bir muştı ulaşır
Gülücüklerle

Anneciğim bana kızma
Oyun oynarken
Yüzün çamurlar içinde
Elbisen ıslanmış diye
Nasıl büyürüm
Oyun olmazsa
Nasıl örerim mutlulukla
Dünyamı

Anneciğim bana kızma
Oyun oynarken
Bir genişler yüreğim
Bir genişler
Perde olur kötülöklere
Mutluluk kalır dünyamda yalnız.

* Kelebekler Özgür Kalsın, Millî Eğitim Bakanlığı yay., İstanbul 1999.

Kelebekler Özgür Değildir*

Seni düşünsem beynime kezzaplar dökülür
Çiçekler solar bahçelerde ansızın
Bir anne sevdiğinden ayrılır/dağlara düşer
Çocuklar öldürülür bir yerlerde haince
Yüreğime kurşunlar sıkılır haince
Seni düşünsem seni...

Seni arasam, seni yüzyıllara sorsam
Yavru üveyiklere, yetim çocuklara
Yasaklanmış sevdalara, sürgün edilmiş aşıklara
Mecnunlara, leylalara
Seni sorsam seni

Seni görsem seni, taksimde bir gül açar
Bir zenci hürriyetine kavuşur afrikada
Bütün silahlar susar çocuklara doğrulmuş
Bütün cellatlar tövbeye gelir
Yağlı urganlar çiçek açar mavi
Seni görsem seni...

* Kelebekler Özgür Kalsın, Millî Eğitim Bakanlığı yay., İstanbul 1999.

İhtiyarlar*

sen çocuk
ben çocuk
ne güzel oynardık
körebeyi
caminin avlusunda

ihtiyarlar gelirdi
ayakları mesli/ellerinde baston
dünyadaki tek dayanakları
şadırvanda yüzlerini yıkayan su
boynu bükük gocalara hasret
güller arasına saklanırdık

amcalarla
ne güzel oynardık
bulur verirdik
çocukluklarını
'rahmetli babam bir gün' diye
birbirlerine anlatırlardı

sen çocuk
ben çocuk
ne güzel oynardık
körebeyi
caminin avlusunda
sadece bizim sayardık
orayı.

* Kelebekler Özgür Kalsın, Millî Eğitim Bakanlığı yay., İstanbul 1999.

KÂMİL AYDOĞAN

(1956-2018)

Gölgeler*

Yarın kar yağacak
ellerim ve özgürlüğüm üşüyecek yalnız
aydınlığa açılan sabahlarda
aynalarda izi kalır anıların
verilmiş bir sözü korur kalbim
ölümsüz bir gül gibi büyür ellerim

Akşam
ansızın kar yağacak
çocukluğun türküleri düşecek saçlarıma
anne zamanı çoğalt bana

Yıldızlara bu ışık saati
yüreğim
sulara atılmış gurbet
ay ışığı kanar omuzlarına

Şimşek gerilmiş gibi yollarda
bir kurşun eskitiyor aşkları bir şiir
içimin aydınlığı göklerden

* Yök, Esra Sanat Yay., Konya, 1996.

Kırgın*

siz güzel çocuklarsınız
bir tutam gül kaldı
sizin olsun
sabah çayından sonra
söyleştikleriniz

bu kırmızı bir gün
yalandı, geçti
atların üzerinde
kanı

gidip gelen
yalnızlık karartıları
eski kilim kokuları, kuşlar
alnımda yılların izi
çoğalan yasaklar

* Edebiyat Dergisi, On birinci Yıl, 5. Dönem, Sayı: 38+69, Ekim 1980.

oban Vakitler*

Yalnızca zaman kaldı bayındır
bir de boyunlarında azıkları asılı
oban ocuklar
/güneşeye ayarlı vakitlerde
serilip üzerine çimenlerin
koyu kaya gölgelerinde
göge yakın bir yerde/

Bütün kuşlar gittiler
uzak iklimlerin anısıydılar, yaraları
vardı
konarlar kalkarlar
deniz kokardı kanatları

Bütün kuşlar gittiler
yalnızca zaman kaldı aramızda
bir de parmaklarında güneşeyi gezdiren
oban ocuklar

* Hayatın Şiire Sığmayan Yüzü, Tudem Yay., İzmir, 2010.

NECİP EVLİCE

(1956)

Kâşif*

*suyun üstünde dolaşmıyor yağız Atlar
cançekişiyor artık yolunu yitirmiş süvariler de*

*havada bulut var, bu da dumandır
ölende var şimdi, figan da*

* Huyulanışlar -bütün denizlerin İstanbul'u-, Öncü Kitap Yay., Ankara, 2009.

I

başla kâşif
sular paramparça öğütüyor bizi
seline kapıldığım bu büyü nedir
güldürmüyor yüzümü neden
-geceyle gece olma
çocukla çocuk ol;
geceyle gece olma, diyorum
köhneleşiyorum
en erişilmezlerinde içimin

soruyorum sana kâşif
bildin mi attığım adımın çapını
düşlerimin eksilmemesi için
günlerime çarpıp geçen ne

ya senin yüreğin
niçin atar, nelere atar kâşif
sevginin adıyla yanar insan değil mi
günü karartmak
ya da
geceyi aydınlatmak nasıl mümkün
ya şu
üstü başı titreyen adama ne demeli
ve elindeki günü geçmiş düşlere

II

sular herkesi öğütebilir
sular da öğütülür, bilir misin kâşif
durma, yürü, yetiş
buruk şeyler kuruyorum içimde
anadan babadan geçilir artık
çünkü yâr var yanımızda
yaramız da küllendikçe küllenmiş

burda durmalısın kâşif
yüreğimiz çürümeye yüz tuttu
düşenin düşü, görenin gözü için
geri dön kâşif,
geri dön ve bekle
bekle ki,
zaman bir şeyler üretsün
bekle ki,
içimiz güceniğini unutsun

gel benimle kâşif
çocuklara birşeyler soralım
çiçeklendirsinler yüzümüzü/gözümüzü
sonra birşey de sen söyle bana
onun susuzluğu gitsin
benim kuraklığım

ÖMER ERİNÇ

(1958)

Güvercin Uçuşlarından*

Güvercin uçuşlarından
İz taşıyan mektuplarla
Çocuk
Odanın bir köşesinde
Küçük küçük
Açılan kitaptır

Haber ulaşınca
Dönen güvercin
Çocuk uyanır
Gece bitmiştir
Şimdi açılan
Yeni bir yaprak

* Turna Gözleri ve Karanfil, Öncü Kitap Yay., Ankara, 1991.

Yüzünü Tenhalara Çizen Çocuk*

I

güneşlerin zarif çobanı
duyarlığın belâ vadisinden
mücellâ aynasına varlığın
bekâ âleminde geldin:
hoşgeldin

gecenin serüvenlerine şerholan rüya
kar yağın takvimlerin kıyametinden
kervanlara mahsus zamanın çağrısına
gökte dokunmuş menkıbeler kararak
tuvali âsî nehirler taşıran çocuk
umut sınıyan bir deryadır: akar

* Geniş Zaman Süvarileri, Hece Yay., Ankara, 1999.

alaylı alkışlar ardından
ovalar gibi saçlarıyla
yalınayak mermerler kırarak bir bir
bindallı oynayan kapalı çarşılardan
gecekondu panayırlarına
caddeler ki bağırını yalanlara dayamış
donanma günlerinden kalma figândır

ALİ HAYDAR TUĞ

(1959-2018)

Bir Çocuk Avuntularıyla Oynuyor

I

Kandil geceleri gibi aydınlık
Düşler kuruyor çocuk
Gözlerinde kıvılcım
Bir beyazlık konuyor kalbine
Hoyrat bir türkü oluyor bakışları
Yüreğinde yeşeriyor sevgi
Evren onun etrafında dönüyor
Koşuyor oynuyor
Kucağında annenin

Kendince bembeyaz düşler kuruyor
Çiziyor, ninnilerini tuvale bir bir
Renkler saçılıyor tam orta yere
Siliyor karanlığı
Bir çocuk avuntularıyla
Koşuyor oynuyor
Kucağında annenin

Kırılğan yansımalarından
Biriken dualar düşüyor özlem dolu günlere
Saçlarında dağılıyor bütün ağıtlar
Yüzünde tomurcuklanan gülücüklerle
Çiziyor dünyasını döküyor avuntularına
Belki yarınlara kalır diye
'Yaşasın büyüyeceğim!'
Bu duygular içinde çocuk
Koşuyor oynuyor
Kucağında annenin

Şekerden evler, camdan sokaklar
Renk renk ışıltılı bir dünya
Obur duygulardan artakalan zamanı
Toparlıyor dağıtıyor sonraya
Yarına azık oluyor
Avuçlarında

II

Sulak bahçelerinde
Yeniden filizleniyor
Kandil geceleri gibi aydınlık
Düşler kuruyor
Kendince
Ay batımı aylak bir bakış daldırıyor
Kuytu gecelere
Avuntularından kaçıyor
Koşuyor oynuyor
Kucağında annenin

III

Bir anne anıtı
Gözlerinde mutluluk
Kendince selamlıyor duygularını
Yarınlara bırakıyor
Umutlar düşüyor öteye
ve
Uykularında
Tomurcuk açıyor düşler bir bir
Koşuyor oynuyor
Kucağında annenin

COŞKUN ÇOKYİĞİT

(1960)

Çocuklar*

Birdenbire sever çocuklar
Baharda açan badem çiçekleri gibi

Yağmurun yağacağını
Rüzgârın eseceğini
Aynanın küseceğini
Güneşin yakacağını bilmeden
Birdenbire severler de
Sevmeyi yavaş yavaş unuturlar

Birdenbire büyümeyen çocuklar
Birdenbire severler
Zeytin ağaçları gibi çiçek açtıklarında
Sevgiyi yeniden öğrenir çocuklar

* Gitmesen Olmaz Mı, 1994.

CELALETTİN KURT

(1960)

Kimsesiz Çocuklar*

Köprü altlarında sessiz
Üzerleri kir içinde
Masum masum bakışları
Umutları kuş göçünde
-Kimsesiz çocuklar gördüm

Sarılmışlar birbirine
Kimi hasta, kimi üzgün
Hiç birinin üzerinde
Yok ki giyeceği düzgün
-Çaresiz çocuklar gördüm

Şöyle baktığımda çoğu
On üç on dört yaşlarında
Aşikâr ki bin bir dert var
Sıkıntılı başlarında
-Yuvasız çocuklar gördüm

Kaçışmışlar sokaklara
Olgun yaşa girmemişler
Analardan, babalardan
Sevgi şefkat görmemişler
-Sevgisiz çocuklar gördüm

* Mavi Kuşun Rüyası -Çocuklar İçin Şiirler-, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., Ankara, 2012.

Ellerinden bir tutan yok
Kalpleri sevgiye muhtaç
Şakakları çöküvermiş
Hepsi sefil, perişan, aç
-Talihsiz çocuklar gördüm

Bu çocuklar mutlak bizim
El atmayız bilmem niçin
Köprü altlarında sessiz
Ağlaşırılar için için
-Tarifsiz çocuklar gördüm

Mavi Kuşun Rüyası*

Büyüyünce gökyüzünde
Boşluklara kanat vurmak
Bulutların arasında
Yıldızlarla dostluk kurmak
-Mavi Kuşun rüyasıdır

Çok sevdiği annesiyle
Yele yele dala konmak
Gagasıyla ağaçlardan
Yemiş alıp dosta sunmak
-Mavi Kuşun rüyasıdır

Tez büyüüp bir an önce
Sağa sola raksa dalmak
Avcıların kurşunuyla
Vurulmadan murat almak
-Mavi Kuşun rüyasıdır

Fırtınasız bir havada
Pınarlardan sular içmek
Dağlar taşlar üzerinden
Uzak diyarlara göçmek
-Mavi Kuşun rüyasıdır

* Mavi Kuşun Rüyası -Çocuklar İçin Şiirler-, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., Ankara, 2012.

Ninemin Masalları*

Ninemin masalları
Yol yordam öğretir bana
Başladı mı ninem masala
Bir şeyler olur bana

Bir dev uyur
Büyür bir devle
Başlar masala ninem
Ballar saçılır dilinden
Anlatır anlatır
Gelse bile kan uykusu
Kaçar uykularım
Masallarla dolar gecem

* Mavi Kuşun Rüyası -Çocuklar İçin Şiirler-, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., Ankara, 2012.

Ninemi çok severim
Masalcı ninemi
Aslında o benim
Hem de annem
Çünkü annem kadar
O baktı
O büyüttü beni

Masal da olsa
Anlattıkları ninemin
Hepsinde bir gerçek var
Ben neler neler öğrendim
Masalcı ninemden

HÜSEYİN GÖK

(1960)

Büyük Dünyam Çocuklarım*

her sabah
gün doğmadan
doğarlar üzerime
bir güneş gibi,
bazen tıpış tıpış
bazen de koşarcasına
öpücük kondururlar yanaklarıma
sesleri kuş seslerine karışır
babacığım
anneciğim

sevincim çoğalır
elleri ellerime
yüzleri yüzlerime
gözleri gözlerime
ve
sesleri kulaklarıma değince

karışınca
sesleri kuş seslerine
aydınlıkları
güne gün ışığına,
o zaman
dolarlar içime
bağrıma basar
kucaklaşır öpüşür
oynaşırız

dünyalar benim olur
çocukluğuma değince elleri
çocuklukları kalbime değince

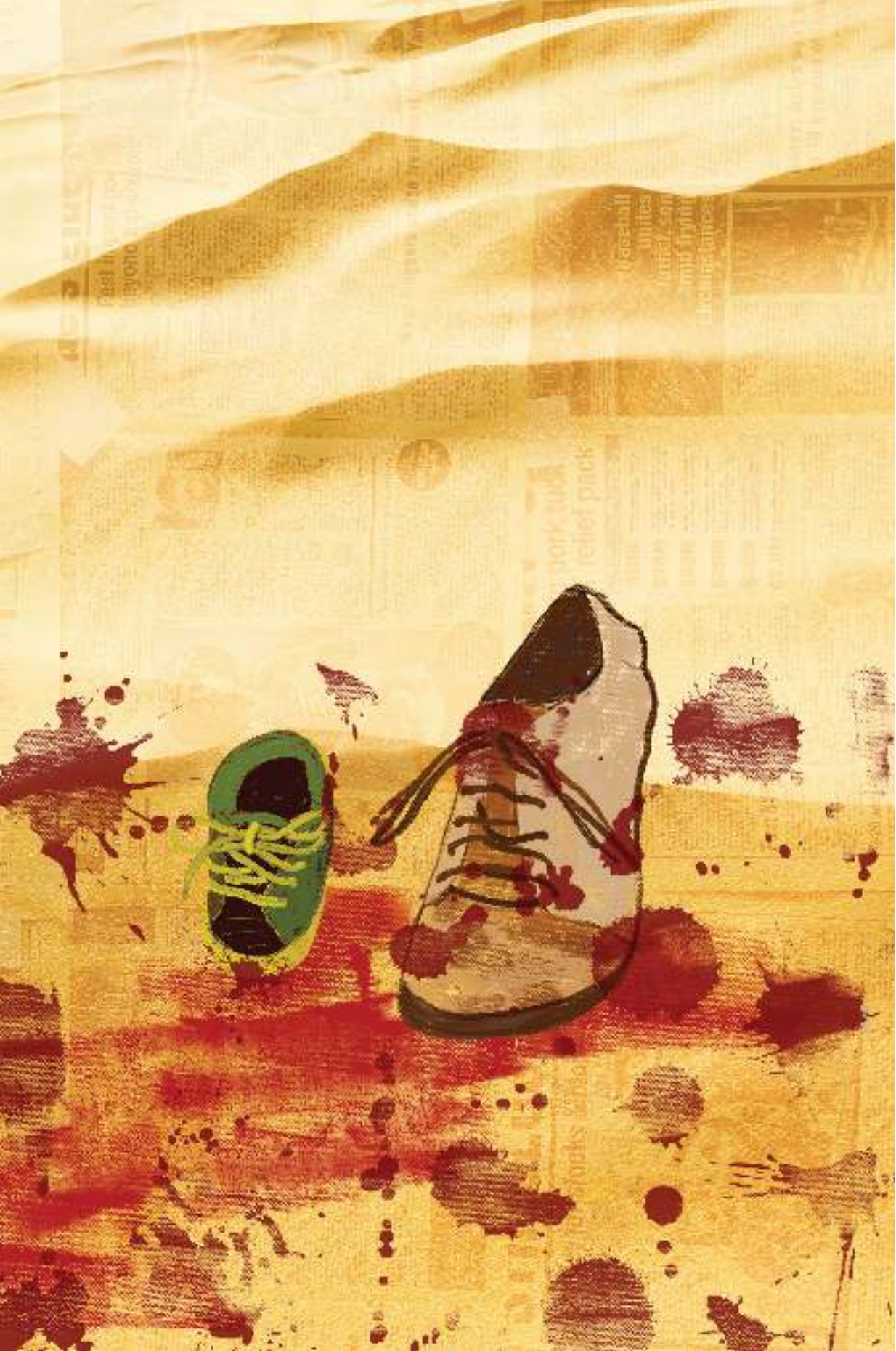
* Sabır Atları, Edebiyat Ortamı Dergisi Yay., Ankara, 2017.

Büyülü Şarkısı Çocukluğun*

oynasın çocuklar
gece gündüz
gönlünce,
sesine karışsın
cızıltıları
evrenin,
sevinçleri
doldursun dünyayı,
konsun parmaklarına
uğur böcekleri,
sarsın
dörtbir yanını
kelebekler,
halka olup
dönsün pervaneler
ateşli şarkılarıyla,
sel olup aksın
geceleyin
tak oluştursun
fener böcekleri,
sabah selamlasın
gülen yüzüyle
güneşin,
el etsin

* Sabır Atları, Edebiyat Ortamı Dergisi Yay., Ankara, 2017.

gurup vakti
titrek çehresiyle,
köprüler kursun
büyülü dünyalarında
gökkuşağı,
söylesinler
hep bir ağızdan
bahar şarkılarını,
etrafında
dönsün dünya
çocukların,
dönelim biz de,
eksilmesin
yüzlerinden tebessüm,
gözlerinin içi gülsün

NEDİM ALİ

(1961-1998)

Ortadoğu'da Kolaydır Ölüm*

Gazetelerde
resmimi gördünüz mü
benim adım ali tahir
parmaklarımın onu da koptu
adım ali tahir
filistinli benim babam
babamı cuma günü öldürdüler
annemi salı günü

küçük kız kardeşimin cesedini
koluna taktığı naylon bileziklerden
tanıdım
ben on yaşındayım
sekizindeydi kız kardeşim

benim adım ali tahir
herkesi öldürüyorlar bugün
ayakkabısı olmayan çocukları
babaları
önceden ölmüş bütün çocukları
öldürüyorlar

şahittir mescidil aksa
şahittir
benim parmaklarımın koptuğuna
şahittir bu suçta ortak olanlar

* İkindiyazıları, Sayı: 2, Andırın, 7 Mayıs 1985.

adım ali tahir
sizin parmaklarınız kopsaydı
yemek yiyemezsiniz siz
nişan yüzüğü takamazdınız siz

benim parmaklarım
destanıdır filistin'in
ve yeryüzünün
utancıdır
yirminci yüzyılın

ey yeryüzü
bizi öldürüyor öldürüyor
demir şapkalı askerler

benim adım ali tahir
daha ağarmadan yeryüzü ve Filistin
demir kuşlar uçuyor üstümüzden
çocukların parmakları kopsun
anneleri
ölsün diye çocukların
ölsün diye babaları
demir kuşlar uçuyor üstümüzden

toprak şahittir
dağ şahittir
şahittir hurma ağağları
annelerimizin öldüğüne

adım ali tahir
ellerim duruyor olsaydı
ey yeryüzü çocukları
sizin gibi ellerim
duruyor olsaydı
annemin mezarına çiçekler diker
küçük kız kardeşimin
me/za/rı/nı
bir güzel süslerdim

TAYYİB ATMAÇA

(1962)

Babam Üzerimi Örter Her Gece*

Gün nasıl dolanır vakt nasıl biter
Bir de bakarım ki başım yastıkta
Derin bir uykuya kanat vururken
Üzerimden yorgan sıyrılıp düşer
Dizimi karnıma çekmeden daha
Babam üzerimi örter her gece.

Kurduğum hayaller akşam bozulur
Sabah nasıl olur gün nasıl doğar
Bir düşten bir düşe kaçta geçerim
Al karısı meselleri nasıldı
Aklımın fikrimin ucuna gelmez
Babam üzerimi örter her gece.

* Temize Çekilmez Ömür Defteri, Berikan Yay., Ankara 2017.

Haytalıklarımı hesaba vursam
İçinden çıkamam kafam karışır
Suçlarım birikir boynum bükülür
Anamdan şefaatt diler gözlerim
Özrüm kabahatin önüne geçer
Babam üzerimi örter her gece.
Soyunu sürdürme vakti gelince
Gözü gönlü bir arayış içinde
Kafasına yatan gönlüme uyan
Bir helal süt emmiş hayali kurar
Duası manevi korunak olur
Babam üzerimi örter her gece.

Ansızın gelecek günü yaşadım
Höllüksüz kundağa sardım elimle
Üstünü güzelce örttüm uyuyor
Bir daha üzeri açılmayacak
Geceleri üşümeye başladım
Babam üzerimi örtmez bir gece.

İşten Döner Baba

Gel kardeşim
Odamıza geçelim
Babam işten yorgun dönüyor
Canı sıkkın

Kumandayı eline verelim
Yüksek sesle konuşmayalım
Bizi çağırdığı zaman
Yanına koşarız
Sarılırız boynuna

Belki canının sıkınlığı gider
Uçar yorgunluğu üstünden

Bir Yelkenli Yüreğim*

Yüreğimde her sabah
Çiçek açar çocuklar
Her gülücük atana
Kuşça uçar çocuklar

Hüzünlerim dökülür
Okşayınca saçımı
Bir buseyle çocuklar
Bağışlatır suçunu.

Her biri bir yuvanın
Biraz tadı tuzudur
Kimi aslan gibidir
Kimi yavru kuzudur.

* Rüyalarımızın Sarışın Buğdayı -Çocuk Üzerine Yazılmış Şiirler Seçkisi-
Hazırlayan: Turan Karataş, Perşembe Kitapları, İstanbul, 2001.

Ben onlarla olunca
Güzel geçer her anım
Sana şükür Allah'ım
Cıvı cıvı dört yanım.

Tümünüze ayındır
Yaradandan dileğim
Sizin ile denizde
Bir yelkenli yüreğim

HASAN EJDERHA

(1962)

Filistin ve Bağdat Çocuklarının Göklerindeki Kuşlar*

I.

Bana minik kuşum deme anne!
Kuş tüyü gibi olduğuna da inanmıyorum saçlarımın
Bana yalan mı söyledin anne?
Neden kanadı saçlarım gibi değil bu kuşların?
Neden ateşlere kesiyor geçtiğı her yer?
Bu kuşlar geçince herkes neden ölüyor anne?
Gelir demiştin babam giderken;
Babam neden gelmedi anne?
Bundan sonra nasıl inanırım sözlerine;
Ben nasıl el açıp dua ederim Bağdat'ın göklerine.

Kuşlar demirden mi anne?
Bu kuş nasıl konar çiçeklerin üstüne?
Hatırlar mısın anne?
Kardeşime küsünce: "gül bakalım"
"kuş konsun yüzüne" derdin sevgiyle.
Bu kuş mu kondu kardeşimin yüzüne?
Bunu neden istedin anne?
Ölünce ninem: "kuşlara yoldaş gitti" demişti babam.
Ninemi neden gönderdiniz anne?
Ben kuşları sevmiyorum bundan böyle.

* Marallar Oymağında Bir Ceylanla Oturup Ağlamak, Sage yay., Ankara, 2014.

II. (Gazze)

Bizim kimsemiz yok mu anne?
Neden yanıyor Gazze?
Her cenazenin ağlayanı az sonra cenaze
Camimizi/e vurdular anne!
Gene demirden kuşlar geldi
Kustu ateşten kusmuklarını
Söyle anne söyle anne!
Ben nasıl el açarım Gazze göklerine.

Yer yandı, gök yandı, bebekler yandı
Anne bu yangına hangi yürek da/eyandı?
Ağla/yandı Gazze...! Dünya/da/yandı.

Taş ve Çocuk Masalı*

Dereler ak taşları yumuş
Taşlar
Ak olmuş

Çocuk oturmuş
Üstüne taşın
Hayal kurmuş

Su taşları yur
Taşlar da suyu
Şimdi güzel dereler
Kışın niye değişir huyu

İçerlemiş
Hayaline çocuğun
Orman ve yağmur

Orman ağacı sulamış
Ağaç dallarını
Göğe yollamış
Sel olmamış
O yıl

* www.yoldakikalemler.com

“oturma taşa
takkeni al başa”
Demiş ya atalar
Kışın karlar
Taşları kaplamışlar
Çocuk oturmamış taşa
Takkesini de almış başa

Çocuk
Dereyle arkadaş olmuş
Çünkü dere
Muhtaçmış arkadaşına
Ah güzel çocuk
Sen çok yaşa.

Her Şey Kuş Oluyor Öpünce Annem*

annem öpünce serçe oldu parmağım
babam öpünce kartal.

/annemin dudağı değince iyileşir yaralar/

ninem yüzünde rengarenk çiçekler...
anneminkinde bahar var.

/babam gülünce yaz olur her diyar/

hepsinden bereket devşirir dedem
büyüyeceğim, tüm bunları anlayabilsem.

* Marallar Oymağında Bir Ceylanla Oturup Ağlamak, Sage yay., Ankara, 2014.

A. HANİFİ AKAR

(1962)

Sığınak*

Atlar geçiyor
Kapımızın önünden
Sonra şerbetçi amca
“Pamuk şeker” diyor biri uzaktan
Sokağa devriliyor
Gürültüyle
Bir kara bulut

Annemin kollarına
Atıyorum kendimi

* Elma Şekeri (Bilim ve Aklın Aydınlığında EĞİTİM dergisinin ücretsiz ekidir.)
Sayı: 13, Ocak, 2004.

Çocuk ve Hayat

Binalar
Güneşimi kararttılar
Daraldı gökyüzü
Dört duvara attılar

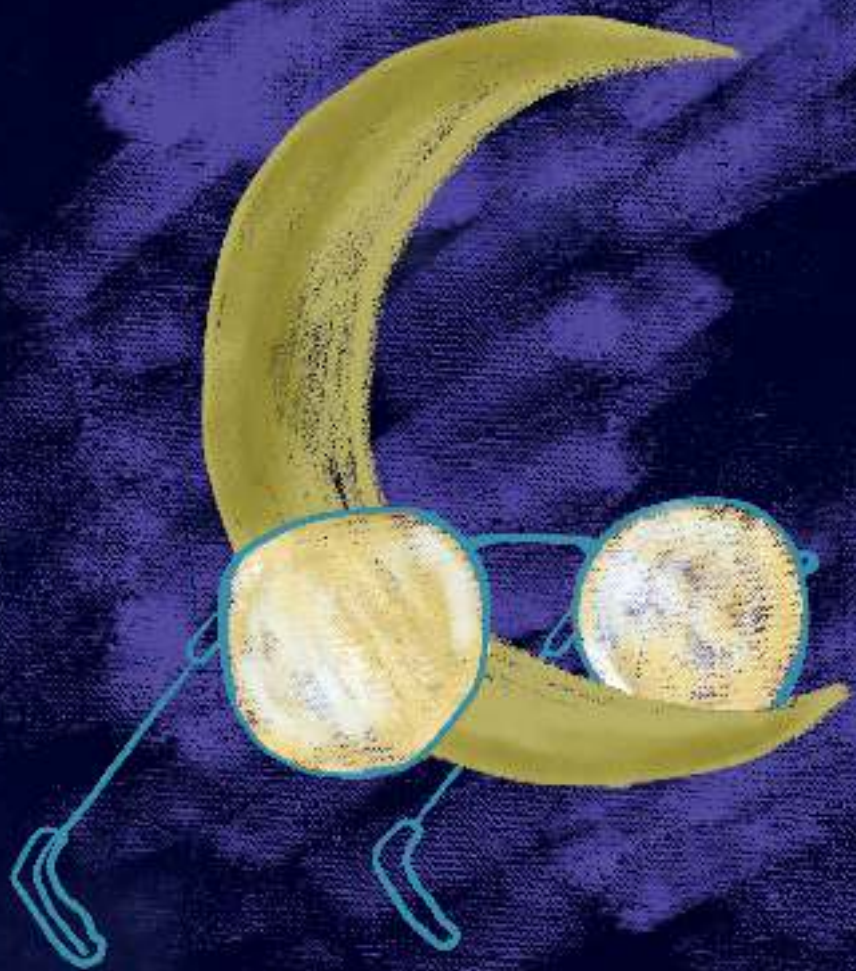
Oyun yerim
Ölüm kapısı balkonlar
Küçük bahçeme
Ne kelebek konar
Ne de kuşlar

Kış

Hey kış geldi kış
Kar yağıyor kar
Her taraf beyaz nakış
Kar yağıyor kar

Koşun haydi çocuklar

Kardan adam yapalım
Gözüne simsiyah kömür
Burnuna havuç takalım

MEHMET NARLI

(1963)

Bosna Çocuklarına*

sizin sokağınızı çalan adamlar
benim de gözlerimi çaldılar
ama yüreğim var
yüreğim sokağınız olsun çocuklar

sizin göğünüzü yakan adamlar
benim de gözlerimde tuğla yaktılar
alamadılar yüreğimi ama
yüreğim sokağınız olsun çocuklar

onurlu gövdenize düşen bombalar
benim gözlerimi bosna yaptılar
ama yüreğimi sakladım
yüreğim silahınız olsun çocuklar

seni ey kalbimin kitabı bosna
gözlerim kanla okuyorum sayfa sayfa

* Ruhumun Evveliyazıları, Meb Yay., Ankara, 1999.

Aylan*

suyun merhametine dalarak
çekilmiş buraya kadar bu küçük oğlan
son bir duaya durmuş
morarmış bedeniyle
kalmamış çünkü yurdunda
kalmamış ölünecek kimsesi bile

bu çocuğun gövdesinden uçanı gördünüz mü
hurma eabil ve nuh uçu gördünüz mü
evlerinden çıkarılan anneler uçu

hiçbir renk kendisi olmayacak bundan sonra
hiçbir baba tam baba hiçbir devlet tam devlet
hiçbir solcu tam solcu hiçbir sağcı tam sağcı
hiçbir müslüman tam müslüman olmayacak bundan sonra

* İzdiham Dergisi, Sayı: 41, Eylül-Ekim, 2019.

Seni Ben Çocuk*

Seni ben çocuk
Solgun kağıtlara benzeyen yüzünü
Yedi derece bir gözlükle
Dünyaya bakarken

Seni ben çocuk
Aydın on dördü gibi taze yüzünü
İçimde denizlerin boğulduğu bir anda
Şehrin bitlenmiş saçlarını ayıklarken

Seni ben çocuk
Suyu çekilmiş çiçeklere benzeyen yüzünü
Kâğıt yürekli insanların
Lüks acımalarına karşı direnirken

Seni ben çocuk
Nemli bir duvar gibi ıslak yüzünü
Yalnızlığımı koluma taktığım bir sırada
Oscarlı bir filme giderken

Ah
Seni ben çocuk
Her zaman
Her yerde....

* Çiçekler Satılmasın, Dolunay Yay., Kahramanmaraş, 1988.

MUSTAFA AYDOĞAN

(1964)

Kurdela*

Kızım ince ve hafif sesini
Gezdiriyor
İçeriye boşalan ayışığında

Baba, diyor, öp beni
Öp beni sesimde bir ağrı var

İpin üstünde cambaz bembeyaz
Çoğaltıyor annemin yüzündeki geceyi
Çocukların gülüşlerine öykünen yaz
Baba, neden her şey sağlam ve böylesine yeni

Kızım saatin en ucunda
Saçlarında mavi bir akış

Baba, diyor, bir melek miyim ben
Avuçlarımda uyuyor tombul dolunay
Eteğimde sarı yıldızlar
Baba, bir kelebek miyim ben
Işık mıyım, neden ağrıyan bir kalbim var

Saksılar çiçeği boğacak biliyorum
Kara kediler emiyor parmak uçlarımdan
Sütçü neden çalıyor kapımızı evde ben yoksam
Baba, neden her şey tuhaf ve böylesine sağlam

* Az Önce, Edebiyat Ortamı Yay., Ankara, 2012.

Kızım elinde gümüş bir çay
Dudaklarında bakırsı tebessüm

Baba, diyor, saçlarıma düşen kar
Annemi neden üşütüyor
Çocuklar ölse ne yapar sokaklar
Dökülse elimdeki gümüş çay
Biliyorum yağmur işte böyle yağar

Trenler geçiyor düş tünellerimden
Senin göğünde parçalanan nar gibi trenler
Koşuyorum çıkmak üzreyim işte çocukluğumdan
Baba, neden her şey dışımızda ve hızlı bu kadar

Kızım açmış toprağın bütün kapılarını
Kayıp kurdelasını arıyor prensesin

Baba, diyor, çek üzerimden
Çek ve arala geceyi
Bu kadar karanlığa dayanamam ben

Orman bütün ağaçlarını öpüyor tek tek
Prensesin kurdelası bulunmuş besbelli
Açmış gördüm kalbimdeki son çiçek
Baba, neden her şey güzel ve böylesine görkemli

Kızım bütün ruhunu
Yumuşak tenine bağışlıyor ayın

Geceyi yıkanmış güneş seriyor çocuklar
Uçup dağılıyor ruhuma üflenmiş nefes
Baba, diyor, ölsem acı çekmem
Ayışığına gömer beni melekler

Baba, neden her şey içli ve böylesine sevecen

Resim*

-Tuba Gizem'e-

Yazılmış ve yazılacak en gizemli şiirsin sen
Kalbimin şafağında çektirdiğim ilk resim

Güzel şarkım sen
Söyleniyorsun işte
Yanı başında bir liman
Kalktı kalkacak gemin

Gelirsen göreceksin
Herkes nasıl da yer edinmiş kendine burada
Sonsuzluk bağışlanmış gibi

Anlaşılmaktan mahrum
Çok şey bulacaksın
Gözlerin sığmayacak bu geniş dünyaya

Selam sana
Selam yoğurup yaratana

* Az Önce, Edebiyat Ortamı Yay., Ankara, 2012.

Çocuk Aramızda*

Hızla geçer otomobil top hızla
Görünüp kaybolur sevgili baş hızla
Mide hızla dolar -gün yavaş yavaş
Gözlere seyirlik düşüp-koşmalar

Kutu çınlayarak döner ayağın önünde
Dizde yara kanlı, küçük
Hevesle dokunmak ister boşluğa
Dağınık gömlek, şişkin yumruk

Çehre aşka saatli - dakik ve atak
Tik-tak, tik-tak, tik-tak
Cepte akrep soluğu, kırık bardak
Acı inerken derine kalpte bayrak

Doğumun pergeli kıvrak geçer ışıklardan
Şarap sızdırır içindeki deli resme
Oyunlar arasında çalımı gövde
Açılır-kapanır zaman üstü şölene

* Az Önce, Edebiyat Ortamı Yay., Ankara, 2012.

YÜCEL KAYIRAN

(1964)

Su ve Yağmur*

Yavuz Yıldırım'a

Su diyorum, su! Başka şey değil
çocuk su; ben ölen bir yağmur!
düşüyorum toprağa doğru; hatırlıyorum
bölerek damla damla kendimi

bulabilir miyim bir çocuğum olsa
büyürken, dünyada kaybettiğimi
anneyle babayı ıslah ederek
kuruyor da her çocuk kendini

daha bebekten bırakırmış, öyle diyorlar
ağlarken sesinde beliren bıçakta
kimse anlamıyor öldüğünü insanın,
ömrü değilse geriye bıraktığı hatıra

* Çalgın, Metis yay., İstanbul, 2006.

bazen soğuk, sadece bakıyorum
sonra dokunuyorum eline yüzüne
ama hiçbir çocuk gülümsemiyor
arkadaş olmuyor içimdekine

kelimeler mi yük bana diyorum
yoksa hafıza mı ağır geliyor onlara
çocuk işte, başlangıçta bir kelime
hafıza zamanla sığıyor onun içine

Mart 2000

Karamet*

tıraş olmam gerekiyor, karamet
yüzümü yıkamam, saçlarımı düzeltmem
giysilerim ütüsüz de olabilir
aynaya bakmam gerekiyor

sıcak su belki iyi gelir
küçükken naylon leğende yıkardı annem
kendime çeki düzen vermem
sokağa çıkarmam gerekiyor

tavan bana doğru iniyor, karamet
in'de de yaşanılabilir iniyor
böyle de kokarmış meğer beden
korkularıma geri dönmem gerekiyor

kıvıl kıvıl idim ben de çocuk iken
zehirlendi balık içimdeki suda
kendimi, dipten yüzmem
karaya çıkarmam gerekiyor

ben bir ceviz ağacı değilim, karamet
ceviz ağacının altında değilim
perdeler kapalı, biliyorum
kendimi yataktan almam gerekiyor

Temmuz 2011

* Son Akşam Yemeği, Metis Yay., İstanbul, 2014.

Bedensiz Tinleri*

Necmiye Alpay'a

emin değilim artık falan olmadığımdan
bitti, ya başka türlü olursam?
korkusu korumuştun beni daima
bedensiz tinler taşırdı beni kanadında

bitmez sanırdım yüzümde
gövdemin ruhumla savaşı
sanki suç, bulunduğum yerde
ruh kusur gövdeme karşı

eskiden olduğum kişi olsam
biri gelse geri verse kendimi
nefret ederdim sevimden
sevmek hele el koymak olduğunda

soruyu duymadan görürdüm cevabı
içimden yükselirdi merdiven
kolaydı kazandıktan sonra unutmak
fakat tâbi değil idim miras hukukuna

* Son Akşam Yemeği, Metis Yay., İstanbul, 2014.

büyümele beden rutubetli tin
hangimiz hikâyenin dışında
yaşantıdan yoksun tecrübe
temkinli cesaret, denir artık bana da

annemin sesini duyardım
eskiden kendi sesimde
gözlerimin de alınlığı idi
dilimdeki keder gitti rüzgâra

yalana mı benzedim
tanık yok, mucize kalmadı gecede
terk etti münkir ile nekîr
kaybettim bedensiz tinleri

Ocak 2012

ÂTIF BEDİR

(1965)

Göç Çocukları*

Bir annenin sessiz yakarısına
tüm mültecileri sıgar yeryüzünün
merhametle kalkar elleri
birikmiş göz yaşlarını döker
evlat yitirmiş babalar
tenha köşelerde gözden gizli

Toprağından silinmiş isimlerdir
tel örgülerde örselenmiş ruhları
kıyılarına vurmuş batının
göç çocukları uzak denizlerde
gözleri en koyu kömür yangını
üşüyen ayaklarında çayır çimen
diyarı gurbete yaralı kuşlar gibi uçar

Yaşama tutunan yürektir yüzleri
bin yıl sesi yankılanır şiirlerde
gam, dağ gibi duran oğuldur
içinden kanar taze yaraları
ilk yaz kelebekleri gibi ne yana konsa
bir günlük ömür gibi yaşar

* Har, Hece Yay., Ankara, 2017.

Bir annenin ilenmesinde
parçalanır onca birikmiş öfke
iki kolunda iki  ocuk
düşmüş tren garlarına
koyu bir ah birikmiş gözleriyle
eritir çelikten rayları

Yendik sanır bu dünyalılar
zeytin ve inciri kutsal bilenleri
oysa her bahar doğan kuzular gibi
kurban edilse de çocuklar
akan kan bir gün duracaktır
bir gün anlayacaktır savaşanlar
bu kan kardeşe değildir helâl
ve düşman başka yerdedir

Baba Nereye Gidiyorsun*

Gazze İçin

Baba, nereye gidiyorsun
Sabah oldu mu
Gökyüzünü aydınlatan ne
Bu siren sesleri de neyin nesi
Ambulanslar neden koşturuyor

Baba, nereye gidiyorsun
Sesler kesilmedi daha
Bugün de ekmek yemesek olur
Su içmesek, oyun onamasak

Baba, nereye gidiyorsun
Evimizin duvarı nerede
Annem neden dönmedi hâlâ
Kardeşimin saçlarına ne oldu

Baba, nereye gidiyorsun
Gögümüze neler oluyor
Bu demir arabalar nereden çıktı
Arkadaşlarım nerede

Baba, nereye gidiyorsun
Komşularımız, bakkalımız nerede
Kuşlarımız neden kaçıyor
Sokağımız neden yok
Baba nereye gidiyorsun?

* Har, Hece Yay., Ankara, 2017.

Kara Lastik Giyen Çocukların Türküsü*

Bizim saçlarımız karadır, gözlerimiz de
Tenimizde bir Afrika ışıltısı ile gezeriz
Sesimiz Bilâl'den gelen seda gibi kavruktur
Yıkılan onca devletten geriye
Ayaklarımızda yırtık bir çarık kalmıştır
Bunu sarıklı ak sakallı dedelerimiz söyler
Dedelerimiz daha çok şeyler söyler
Onların söyledikleriyle yaşittir babamın eski ceketi

Dedemin sarığı şimdi fotoğraflarda kalmıştır
Her şey biz yaşarken olmuş, mekân hızla akmıştır
O zaman anlarız biz neredeyiz, zaman hangi yıl
Mevsim her zaman kıştır buralarda
Ayaklarımız en çok da bu zamanlarda üşür
Çünkü kara lastiktir tüm mevsimlerin ayakkabısı

* Açıkara Dergisi Sayı 19

Âtîf Bedir / Kara Lastik Giyen Çocukların Türküsü

Siyah beyazdır fotoğraflardan sızan hüznün
Bir köy okulunun bahçesinde iki renk olarak ışır
Kar üzerinde koşturan çocukların yoksul sesidir
Kara saç, kara göz, kara önlük, kara şalvar, kara lastik
Yalnızca boynumuzdaki yaka kara benzer

Ah bizim daha söylenmemiş ne hoyrat avazımız var
Sabahları geldiğimiz karlı yolları ısıtırız soba kenarında
Ama en çok da ayakkabıları kara batmış sular içinde
Dizilir alevlerden sobanın kenarına türkülerimizi ısıtırız
Kara lastik çabucak kurur akşam dönüş yollarına
Bizim o günlerden kalma incecik bir sızımız var

MEVLÂNÂ İDRİS

(1966)

Kuş Renkli Çocukluğum*

Dinle Gambito söyleyeceklerim var
Kalmadı artık
Dağlara yaslandığımız akşamlar
Babamızın dönmesini beklerken
İşaretlediğimiz zamanlar
Kalmadı kalmadı
Pencereden bizi gözleyen ağaçlar
Şimdi saklanmıştır bütün kapılar Gambito
Üşüyoruz kimseler aldırıyor

Ellerimiz sevgili ellerimiz
Onlar bile yabancı
Hey Gambito biz kimiz
Seni alıp giden beni alıp giden
Kim böyle her akşam

* Dondurmalı Matematik, Vakvak Yay., İstanbul, 2017.

Ağla Sevgili Yıldızım*

Annem yok
Onun için çok ağladım
Ama bu değil
Size söyleyeceğim

Bir yıldızım vardı
Annemin öldüğü gün benim olmuştu
Her gece buluşur
Annemden söz ederdik sessizce

Dün gece görünmedi yıldızım
Söz vermişti geleceğine
Artık daha hüznümlüyüm balıklardan
Daha güçsüzüm

Anladım sonra
Aramızda uydular var

Ağla sevgili yıldızım
Yeryüzündeki dostun da
Ağlıyor bak burada

* Dondurmalı Matematik, Vakvak Yay., İstanbul, 2017.

Dilek*

Allahım
Küçük yaşta ölürsem
Her yerde çiçekler açsın
Gökyüzünde kuşlar çoğalsın

Annemle babam
Bir de küçük kız kardeşim
Benim için
Çok ağlamasın

Okul arkadaşlarıma gelince
Ben onlara söyledim zaten
Hepsi de
Hiç üzülmeceklerine yemin ettiler

* Dondurmalı Matematik, Vakvak Yay., İstanbul, 2017.

MEHMET AKİF BALTUTAN

(1966-2011)

Çocuk Sesleri*

Bir mûsiki gibi bizleri sarar,
Yüreklerde erir çocuk sesleri.
Her zaman her yerde tebessüm arar,
Bir mutluluk verir çocuk sesleri.

Toprağın bağrında açan tomurcuk,
Yanağı pamuktur, gözleri boncuk,
Bir fidan misali büyüyen çocuk,
Gül gibi serpilir çocuk sesleri.

Çocuklar her evin çiçeği gülü,
Ayağa kaldırır yorgun gönülü,
Ruh bahçesindeki sevgi bülbülü,
Bir duygulu şiir çocuk sesleri...

* Kan Kırmızı Geceler, Ukde Basın Yay., Kahramanmaraş, 2000.

Çocuk*

Ağlama be çocuk
Güzel gözlerin yaşla dolmasın
Ağlama be küçüğüm
Şimdiden ağlarsan zarardasın

Sen asıl büyüdüğünde ağlayacaksın
Hayatın yükü omuzlarına binince
Seni bağrına basıp avutacak
Anan da olmayacak

Ağlama be çocuk niçin ağlıyorsun
Göz yaşlarını boş yere harcama
Sen ağlamayı oyun mu sanıyorsun

* Kan Kırmızı Geceler, Ukde Basın Yay., Kahramanmaraş, 2000.

Ağlama be çocuk yüzün gülsün biraz
Hatta coşkuyla kakhahalar at
Gül oyna neşeyle her saat

Büyüdüğünde oyun oynayamazsın
Oyun oynayacak oyuncakta bulamazsın
Çünkü sen bir oyuncak olacaksın

Hayat seninle oyun oynayacak
Ağlama be çocuk
İlerde ağlamaya vaktin çok olacak...

MEHMET GEMCİ

(1966-2019)

Bir Bebek Sanki Ruhum*

bu akşam
yüreğimde
kimsesiz çocukların hüznlerini taşıyorum
bırakın bir bomba gibi patlasın beynim
bırakın bir yanardağ gibi kavrulsun ruhum
yüreğimde
kimsesiz çocukların hüznlerini taşıyorum

bu akşam
Filistinli masum yavruların
zonklayan yaralarını sarmak istiyorum
namludan çıkan mermiler
körpe vücutları nasıl da yakar biliyorum

bu akşam
Yusuf olmak istiyorum
kardeşlerim beni de atsınlar bir kör kuyuya
zindanlarda kalayım yıllarca

bu akşam
yeni doğmuş bir bebek
sanki ruhum
çiseleyen yağmur tanelerinin
arasında kayboluyorum

bu akşam
ey dünyalılar
istemiyorum sizden
hiçbir şey

* Yanlış Parantez, Yalnızardıç Kitapları, Kahramanmaraş, 2005.

MEHMET AKİF KİREÇÇİ

(1967)

Mavi Gözlü Çocuk İçin Senaryo*

Kollarından tutuyorum çiçekleri
Kanı akmasın kaygılanmasın
Düşünüyorum yelesinden kavrayıp kanaryamın
Yer yerinden oynuyor.

Umudun ustalığını siper edinip ellerime
Toprağı kokluyorum vasiyeti üzre dedemin
Neymiş şu büyüklük
Muazzam tılsımların tiryakisi
Taze gölgelerin tadına varan
Efsane ıtır.

Büyüyüp münecim olmalıyım derhal
Yengeçlerin siparişi var
Tersanede alımlı cinayetler yontmalıyım yengem için
Bir taş at kurtul elinden

Asya! Ölmeyi öğret bana!

Kötü şeyler düşleyince böyle
Dedemi özlüyorum
Biliyor musunuz şehit o.
Paha biçilmez bıçağımla çağlıyorum yücelerden
Yorganımın altında Yunus'tan aşırduğum yudumlar.

Yağlı boya sütunlar aralamaktan
Delişmen kuşlara imrenip giydiğim ruganlarım
Annemin her akşam metal parçacıklar ayıklaması
Bedenimden.
Hiçe sayıp toprakla olan münasebetlerimi
Pervasız ağıtlar teklif edip aşka
Yürüyorum ardımda akasyalar.

* Yönelişler Dergisi, Sayı: 49, Ağustos, 1990.

Ağ

H. E.'nin anısına

Çocuk geziniyor
Bir eksikliği duymuş minik elleri
O uyurken gelen haber
'Baba yok artık'
Endişeli, ağırbaşlı duruşunda
Yeni deseni çizilir yalnızlığın
Boyasız duvarlara

Bir güldü sessizce açan
Dağlara çarpıp kırılan
Kışın yeğni naralarında

Dede
Nice ceylanlar ürkütmüş
Lütüflardan geçmiştir
Artık yakası eskiyen
Fırtınalı gençliğinde.
Boğazına düğümlendikçe hıçkırık
Göğe dikilip kalıyor gözleri
'Dede ağlama'
Dalgalara gömülen ruhunu
Kurutuyor bu ses

Uzun boylu esmerdi
Bu evin adamı
Temkinli ve bilge bakışları
Toprağın sorularına mecalsiz şimdi.

Kadın
Kucağında yavrusu
Yüreğinde yanardağlar
Depreşir, gittikçe çılgınlaşır

Bütün delikleri yokluyor
Kendi eksenini bulamayan rüzgar.

Balıkçı*

Sofra ve tekne
Arada deniz
Açılmalı gün doğmadan

Çocuklar
Elleri annelerinin elinde

Yaşlı balıkçılar ve torunları
Bir varmış bir yokmuş
Kucaklayınca yelkenleri rüzgâr
Denizcilerin her geceki rüyası
Filizlenmeye başlar.
Şurada bir tayfa
İkinci gölgesine asıvermiş kendini.
Balıklar intihar edince sahilde
Bir korku sarar tayfaları, herkes suskun
Gemi kalkmadan önce

Sonra bir varmış kim yokmuş

* Mavera Dergisi, Sayı: 159, Mart, 1990.

Buruk bir acı bekliyor sahilde
Annelerine sokulup çocuklar
Ayaklarının ucuna yükseliyor
Haber vurdu kıyıya
Rengi bozuldu bulutların
Kuşların kanadı ıslanacak

Susuverip kaldı kadın
Gözleri ufka kilitli
Ne zor batarmış güneş.
Hiç yağmur yağmıyor
Yıldızlar küçülüyor hiçbir şey büyümüyor
Tuhaf bir dansa tutulmuş asırlık çınar
Kurtulamıyor
Düşlerinde korkup yatağına gömülüyor çocuklar.

Sonra kim varmış kim yokmuş

YASİN MORTAŞ

(1967)

Çocukların Yitik Şarkısı

Anne
Atlar
Arabalardan
Daha mı çabuk yorulur

Anne
Elektronik postaların
Tellerine de
Kuşlar konar mı?

Anne
Kuşlar da oruçluyken
Unutarak su içer mi?

Anne
Serçe masal kuşu mudur?
Her sabah
Uykularıma konuyor

Anne
Bulutlar
Neden koşarak ağlıyor
Gündüz-gece

Anne
Güneş gökten düşerse
Karanlıkta kalır mıyız?
Ay dede bize küser mi?

Anne
Sen gülünce
Yağmur kokuyorsun

Özlemenin Tarihi

I.

çöl
toprağın ateşidir anne
kaç sayıklamayla
geçtim ben bu ateşten

sana
kaç yağmur sakladım
delik ceplerimde

II.

gözlerin gözlerime
ne kadar muttasıldı

şimdi
göğsüme uzun bir savaş boşluğu düştü anne

artık
kanımı yakıyor
vaveylalar

III.

sesime tünleyen kuşlar
iniltiyle cıvıldıyor

akşamı
sık bir orman kuşu gibi
saklıyorum ceplerimde

seni özlemenin tarihini
çınar gibi büyütüyorum içimde

gün
yine bir kuş dalı
gibi kırılıyor

Sobe

I

Anne
saklambaçta kaç köşeli
ölüm sokağı vardır

bir
iki
üç
demedem
yakalandım kurşuna

anne
sobelendim

II

Ben
kuş üşümeleri
saklardım
delik ceplerimde

ah/şimdi
tebessüm
ve saklambaç çocukları
hangi ülkelerde

anne
benim uçurtmama
gök boşluğu kalmadı
yine

III

şu gün kumaşını
biçip-dikenler de kim

sevinçler dar ve cepsiz /anne
hüzünler bol geliyor üstümüze

şu çocuk ırmağını
kırpıp kıvrıp
ateşe atanlar da kim

Ah yine
girift ve mat yüzyılı giyindim

FATİH OKUMUŞ

(1968)

Kuş Olmak İstiyorum

-çocuğa selâm-

Koşmak istiyorum üstünde bulutların
yarışmak uçan kuşlarla
kuş olmak, uçmak istiyorum
şehidler kuş olup uçarmış cennete
ben şehid olmak,
kuş olup uçmak istiyorum

Yıldızları tutmak istiyorum
hepsini eteğime toplamak sonra
bütün yıldızlar gelsin rüyama
her gece gökyüzüne
onları ben saçmak istiyorum

Her seher “bâd-ı sabâ”yı üflemek istiyorum kentlerinize
kendimi katmak istiyorum dünyaya
ve katılmak, tüm ağıtlara
güzel şarkıların hepsi benimdir
yaşatmak istiyorum sonsuzca...

Kahire, 26.2.1989

Adiyat Çocukları

Bu taş çocuğum
Şu düşman
Bu taş, yani vatan
Sen bu taştan yaratıldın çocuğum
Bu topraktan

Taş deyip geçme sakın
Bu taş tarihi tarih yapan
Anan, baban, din, iman
Namus bu taş
Kudüs bu taş
Mukaddes bu taş
Çocuğum bu taşı kuşan

Aha taş
Aha düşman
Haydi bismillah
Davran

Rotterdam, Ağustos 2002

Saraybosnalı Çocuklar

Saraybosnalı çocuklar
şimdi annelerinden babalarından uzaktalar
belki onların izlerini hiç bulamayacaklar

Ya bir Sırp süngüsüne takılmış
ya bir başka haçlının
şefkatine bırakılmışlar

Saraybosnalı çocuklar
şimdi köpek yavrularından daha ucuzlar

ALİ BÜYÜKÇAPAR

(1968)

Kutu Kutu Pense*

Yalan söylemiş ejderhalar
Ayaklarım kuma değince anladım
Ta yüreğimdi elinizdeki kırlangıç
Bilemediniz

Gölgemden süt içen kelebeklerle
Yürüyeceğim aynalara
Sırlara gebe yollar, dönüşüz
Söylemediniz

Dumanlandı hava
Nar çiçekleri delişmen gözü kara
Bıçağım kınında
Ah unuttunuz
Soylu bir prentim düşlerimin ülkesinde
Irmaklara sözüm geçer
Sonsuza akardım
Uyandırdınız

Şimdi bu biçare kulunuz
Müzik kutusunun bir ezgisi
Ne olur onu seviniz

* Ateşi Yakmak, Ötüken Yay., İstanbul, 2013.

MUSTAFA PINARBAŞI

(1968-2016)

Avuluyorum çocukluğumu*

kocaman harflerin bu küçücük parkta iÇi ne
senin ellerin niye bu kadar kırmızı
mevsimlerin yakasındayım
Őemsiyeni mutlaka yanına al
yoksa
kemirmek zorunda kalabilirsin yağmuru

ansızın sertleŐir
uzun bir sopa olur olur yağmur
iner tepeden aŐaęı
gökler gibi yedi kat

yaşadım bir on yıl kadar
bir uzak serap aleminde
Çocukluğumu avuluyordum hep
babamın ellerinden sıkıca tuttum
bir uzak serap aleminde
yaşadım bir on yıl kadar

* Serap -Bütün Şiirler-, Morat Yay., K. Maraş, 2018.

hayır, bu kez ölümü yazmayacağım
güzeldir yaşamak mirim
duvardan duvara
ağlama duvarına karşı da olsa

bunca yaşantılarımız uydurukken
tarihi belgelerle konuşmak
tarihi gerekçe kılmak
ne kadar doğru
tarihe yaslanmak korkaklık,
geleceği kurtarmaksa budalalıktır

gözlerimin içine baka baka büyü!
oltasına balık düşmeyen bir nasipsizim, gel
kırlangıçlarla gelinciklerin öpüşmesini seyret,
ne kadar mübarektir bu papatya suyu
çiçek çıkaran çocuklara bir eşsiz şifa
ama unutma asla, dokuzuncu köyü
ellerin, ayakların dursun artık
endişeye mahal yok
geliyorum bayramda, bir soluk
“elma” dersem çık artık, olur mu?
bundan başka masal yok
insan, delirirken de unutulur mu

Ansızın Bir Çocuk*

daha körpe, fidan, açmamış tomurcuk
yuvasında cik cik, bir sarı kumrucuk
gözleri bir incir, ansızın bir çocuk
derdiyle dertlenir, ağlarım gizlice
daha körpe, fidan, açmamış tomurcuk

imbatlar, meltemler kim bilir ne söyler
mavi ege, kordon boyu ah eyler
adı gavur olmuş bu şehre kim neyler
derdiyle dertlenir, ağlarım gizlice
imbatlar, meltemler kim bilir ne söyler

kemeraltı kuyumcusu bir çeyrektir
içinden ne kafır, dışından melektir
biliyorum, bugün esin bir cinnettir
derdiyle dertlenir, ağlarım gizlice
kemeraltı kuyumcusu bir çeyrektir

* Serap -Bütün Şiirler-, Morat Yay., K. Maraş, 2018.

Ben Seni Melek Bildim*

kızım geliyor kızım, benim zühre yıldızım
kederden çıkıyorum, sevince yelken açıp
kızım geliyor kızım, o benim alınyazım
ahır dağdan bu yana, hep rayihalar saçıp

hoş geldin balam benim, baharlarla hoş geldin
tarife sığmıyor ki, mutluluk dediğin şey
hoş geldin ciğerparem, ben seni melek bildim
erisin gözlerimde, dizi dizi dağlar hey

baban hazır pamuğum, söyle ne istiyorsun
pembe bisikletini alacağım, sana söz
evimi bir cümbüşle rengarenk süslüyorsun
Allah kılmasın nazar, değmesin sana bir göz

* Serap -Bütün Şiirler-, Morat Yay., K. Maraş, 2018.

MEHMET MORTAŞ

(1969)

Çocuk

gözlerin acının renginde
üşüyen yanaklarında kalbimin izi
avuçlarında yazdan kalma gözyaşları
kabuk bağlamış yaralarımın üzerinde
kar düştü saçlarıma ruhuma kırağı
sözlerin göverdiği sokaklarda çalgın
kelimeler kor gibi göğsümde yanıyor
dünya uykumdan sızıyor çocuk

akşama düşen gün gözlerin
üşümüş ellerin kuş yüreği ürkek
yıldızlar hüzünlü düşer gönlümüze
ayaz geceler suskunluğa boyanır
kar tanelerinden sözcükler ürkek
yüzümüz karanlıkta sessizlik meşalesi
sonbahar hangi renkte kelimeler belirsiz
ölümü diriltten bakışların ruhumda çocuk

için aşiyen yuvası benim sahillerim harap
kuşların kanatlarında asılı mevsimler
yüzün yağmur damlası yarılmadı kızıldeniz
vitrinlerde sabahladık ve yenildik hayata çocuk

BÜNYAMİN K.

(1971)

Çok Biraz

biraz üşüyoruz
çok az çok biraz
bi oyun oynuyoruz
bizi izliyor alıçla kiraz

ben fil diyorum o aslan
en yüce sesli hayvan
ben baykuş diyorum o sırtlan
sesi en ürpertici olan

ben yıldızlardan gelmiyor diyorum
o diyor çolpan
pır
pır
pır
sızlayan

BAHTİYAR ASLAN

(1971)

Oğul ieklemesi

Mehmet Yusufuma...

ağır atlar geçiyor toprağın altından oğlum
ölülerin bir sefere hazırlandıklarını çoktandır biliyordum
başımı kalbimin üstüne koydular kesip
kör bir bıçakla sınıanan babanın sol yanımı ben

saç elimle kavradığım dünya korkuyla büyüyor oğlum
-re'sü-l hikmet-i mehafetullah-
dağların titreyerek terlediğini görüyorum bir sorudan

tarih zaman değildir oğlum zamanın üstüdür belki
yaşamak bir gölgenin yenilgisidir
bizi yalnız harflerin eğimiyle hatırlayacak çocuklarımız
başucumuzdaki taşın soğukluğuyla

eşyanın tasviri seni dünyaya bağlar
ve yenilirsin şiirde bile parıldayan dişlere
atacak bir okun varsa nefsine atmalısın

eğil ve dinle toprağın altında ne çok kelime
ne çok öykü var ki hiç yazılmayacak
ne çok kıssa ne çok şiir

vehimlerine inanmaya başlarsan bir dağa yaslan
vadilere bağır ulu ağaçlarla konuş
sesinin yankısında ara yalnızlığı arayacaksan
dilin altında balık yaparak evini kurmayı dene

bulutların ne taşıdığını anlamak için
toprağın ne söylediğini iyi dinlemelisin oğlum

ben o yaşa ne zaman erdim oğüt ne zaman değdi dilime
beyaz bir yumak olarak dururken
kırıl heybesinde bir ölünün

seni ellerinden tutup hangi sze çekiyorum Şimdi
ve sen ne zaman soracaksın bunun hesabını
salıncakla sarkacın farkını ne zaman

ağır ırmaklar geçiyor göğün üstünden oğlum
yükümüz hayli ağır öykümüz ağır ağır Őekilleniyor
fakat evik olmak lâzım kalbimizden adını geçirirken

seni bana bir kuş gibi gönderene
seni bana bir armağan bir emanet

İNÇİ OKUMUŞ

(1971)

Senin Hüznün Ey Çocuk

-dünyanın bütün sabilerine-

Al beni götür çocuk
Şu oyuna ben de gireyim
Yetişmem için koşmam gerek
Gülüşünü azim bileyim

Tut ellerimden çocuk
Sensiz kendimi bulamıyorum
Çıkar bizi şu çocukluğa
Büyümele başa çıkamıyorum

Senin hüznün ey çocuk
Yakıyor gibi her yeri
Gözlerin diyorum bir de
Yağmurca körüklüyor alevi.

İçimdeki Çocuğa

Sana bakarken unuttum
Bahçedeki bütün gülleri
Kokladım yanaklarını
Kabarık üzümleri gibi

Geçtim bütün oyunlardan
Düştüm incir ağacından
Senin gibi hiçbir canı
Kırmadan geldim

Çiçek açıyormuş ay
Bulutlar iniyormuş bir kuş gibi dallara
Karıncalar biliyormuş sana giden yolları
Sormadan geldim

Büyük işlerle oynuyor herkes
Dürdüm koynuma uçurtmamı
Biriktirdim horoz şekerlerimi
Büyümeden sana geldim

Nijer'in Çocuklarına

Rengin siyah senin çocuk
Rengine büründüm bu kuraklıkta
Hiç bilmediğim ülkedeki kıtlığın içinde
Bembeyaz dişlerini görüyorum
Seninle her vakit, açlıktan ölüyorum

Kalbimin kuraklığını bu oruçta
Sana adadım ey çocuk
Açım, susuzum, dilim kupkuru
Sana imdada yetişemeyen ellerime
Irmaklar gibi dualarımı bölüyorum

Nefesimde aç insanlığın kokusu
Benzemiyor senin açlığına
Soframda hep seni görüyorum
Sırtımız pek karnımız tok derken
Seninle her vakit, açlıktan ölüyorum

Ey Siyah'ım, inci dişli çocuğum benim
Dirhem dirhem eridikçe sen
Dua vakitlerinde göğe çıkan ellerimi
Çarmıha gerer gibi kalbime geriyorum
Açlıktan ölmek sırası geçti benden

Ramazan, 2011

CAFER KEKLİKÇİ

(1977)

Türkçe*

dersimiz türkçe öğretmenim
türkçe merhametidir annemin
türkçe babamın ulu sesi
türkçe ezgisidir beşğimin

dersimiz türkçe öğretmenim
ben türkçeyim türkçe benim

2011

* Sevinç Ülkesi, Kayalıpark Yay., Konya, 2017.

Misket*

benim üç misketim var
mavi yeşil beyaz renk
güneşe tutunca parıldar
rüzgâra tutunca ne güzel ahenk

gel arkadaşım misket oynayalım
paylaşalım bu güzel oyunu
bu güzel oyunu kime söylesem
yenemiyorum korkumu

misket harika bir oyuncak
onunla ceplerimiz dopdolu
büyükler bilmiyor ancak
misketin bir oyuncak olduğunu

2012

* Sevinç Ülkesi, Kayalıpark Yay., Konya, 2017.

Güneşli Resim*

alo dede ben bugün var ya
çok güzel resim yaptım baksana
götürdüm astım buzdolabının kapağına
bir görersen nasıl uçuyor kuşlar
bizim evden uzak sokaklara

evet dede annemle babam da gördü
bir sürü top oynayan çocukları
beyaz ayıcık öksürdü sarı tavşan güldü
yürüyor gibi yaptığım bulutları
kim gördüyse sevdi kim gördüyse öptü

dede ben bugün ben var ya
güneş çiziyorum her tarafa

2012

* Sevinç Ülkesi, Kayalıpark Yay., Konya, 2017.

HÜSEYİN BURAK US

(1977)

Çöl Kaldırımına Serenat*

Ay ışığı şafakla mısra bırakacak yeryüzüne
Çocuklar peygamber diliyle konuşacak

Gözlerim ibrahim'in gül bahçesi
Çöl düşlerinde çatlayan dudağım
Ellerim
Ve kalemim
Batmayacak güneşi haber vermiyor mu

Hamada
Unutmak yakışır mı sana
Düşlerimi ıslatma

Ölümüm dolaşırken yanımda
Bana leylayı anlat
Anlat hamada

Bahar akşamlarında dudağın mı kurur
Ki acı bir çığlık dolar kulağıma

* Bir Çocuk Tutar Ellerimden, İnsan Saati Yay., Kahramanmaraş, 1997.

Hamada
Hep gel aklıma
Giy serabı gelinlik say da

Ebabilmişim
Ölmüşüm
Tüylerimi bula kanlarına
Ve ömrümün sabahı akşam olmakta

Muttasıl olmakta
Beni an/la
An/la hamada

Su İstendi Gözlerimizden*

I

Dinlenelim diyorduk
 çocukların düşlerinde
 Yağmur yanığı elbiselerle
Geceye yaranmak için
 Belki de
Bin gündüz yaktık
 yaktık böyle ey yar

II

Birden boşanan yağmura
 benziyor gözlerin
Deniz bitti
bitti
 Gittin böyle ey yar

* Bir Çocuk Tutar Ellerimden, İnsan Saati Yay., Kahramanmaraş, 1997.

ENVER ÇAPAR

(1977)

Çocuk Kalbinde Yunus

Büyümüş de çocuk kalmış
Heybesine kuşlar dolmuş
Hayatı bir masal sanmış
Gerçek düşmüş o uyanmış

O'na salat selam etmiş
Çocuklardan cevap gelmiş
Yorumsuz bir rüya görmüş
Saf gönülle aşkı bulmuş

Doğru olmuş, düz yürümüş
Dostu düşlerinde görmüş
Çiçeklerden sual sormuş
Irmaklara gönül koymuş

Çocuklar haklı, hayat oyun
Ey insanlar siz de duyun
Bir kitabı çok okuyun
Kalbinizden O'nu duyun

İBRAHİM GÖKBURUN

(1980)

Masal Ülkesi*

Akşam usul usul gelir bize
Dedem, camiden gelir
Durduk yere bir mutluluk gelir eve

Harp hilesi görmüş bir çocuktur dedem
Masal anlatır kırlangıçlara, ağaçlara
Ağaçlar eğilir ve konuşur
Haramilerin korkusu olur dedem

Toprak damların duldasına astım suratımı
Sıklımaya fırsat bulamayan köy kadınları
Tavşan postuna saman dolduran erkekler tanıdım
Beni konuşurmayın masalıma dokunmayın
Dedemin hatırası bu ev, yıkılırsa kendi yıkılısın

Her gün beş vakit uyudum uyandım bu evde
Dedemin cepkeninde köstekli saatin içinde
Anladım ihtiyarların bastonudur hatıralar
Dedem, tutunarak yürür camiden eve

* Güz Nöbeti, Mühür Yay., İstanbul, 2018.

İki göz, iki çeşme, iki türkü arasında
Masal anlatan bir deli adam geçti ömrümden
Herkes öyle dedi biz de öyle bildik
Bunda bir yanlışlık olmalı baba
Bunda bir aşk olmalı
Fakültede profesörün anlattığına göre
Bir halk kahramanı, bir ümmi, bir derviş dedem

Dedem, dokuz kardeşim ve ben gülümseyin
Bir hatıra ormanında bir nehrin kenarında
Haramiler kesmiş köprüyü gülümseyin
Etmeyin eylemeyin masalıma dokunmayın
Bu kadar gerçeği kaldırmaz çocuk kalbim

İkindiye kurulmuş köstekli saat
Köşede sahibini bekleyen baston
Kimsenin dokunmadığı tahta bavul
İçinde devler, cüceler, periler...

Şimdi çocuklar dedesiz büyüyor evlerde
Geniş evlerde çiçeksiz evlerde
Can sıkıntısını büyütüyor kadınlar
Bu yüzden hatasız yani hatırasız çocuklar
Bu yüzden halk neşesiz yürüyor caddelerde

Ve İnsanlık Öldü*

*Bodrum'da mültecileri taşıyan bir
tekne alabora oldu.
12 kişinin hayatını kaybettiği
faciada; 3 yaşındaki
Suriyeli Aylan bebeğin cansız
bedeni kıyıya vurdu.
(3 Eylül 2015- Gazeteler)*

Kuşları taklit eden çocuklar uyusun
Akdeniz'de, gazetelerde, manşetlerde
Kıyıya vurmuş insanlığın cesedini gördüm

Seni Aylan bebek Kilis'te otogarda
Bir valizin üzerinde uyurken görmüştüm
Üzerinde kırmızı tişört ve siyah bir deniz
Başımın üstünde yerin var demiştim
Gazetenin başköşesinde gördüm seni
Akdeniz: içimizin vahşetini kusan geniz

Katil değilim kimseyi öldürmedim
Evlerin 'Bodrum' katında, çadır kentlerde
Kıyılarda, sığınaklarda uyuyan
Ve bir daha uyanamayan çocuklara bakıp
"İftira" dedim "iftira" hiç kimse inanmadı

* Güz Nöbeti, Güz Nöbeti, Mühür Yay., İstanbul, 2018.

Katil olmadığuma yalnız kendim inanabilseydim
Daha gür konuşabilirdim sizi uyandırmak için

Bir göl yatağında uykudaydım uyandım
Hiç tanımadığım bir adamın tabutunu omuzladım
Güneşe meydan okuyan siyah gözlükler
Sahte üzgünlükler takındım cenaze törenlerinde

Meclis kürsüsünde konuşmalıyım bu meseleyi
Mendilim nerede sayın bakan sözü uzatırken
Herkes ne içli adam derken
Akşam haberlerde gördüm kendimi
Çince bir üzüntüydü yüzümdeki

Bir Kızın Babası Oldum Kar Yağıyor Sesime*

Bir kızın babası olunca insan
Kırılacak bir gönül gibi inceliyor her şey
Beni alıp beşiklere beliyorlar yeniden
Her kadın biraz anne oluyor biraz sessizlik
Ninniler mırıldanıyor bana İstanbul

Parmağımın ucunda gezinip duran bu uğurböceği
Bu güvercin gerdanlığı ikimizin arasında
İçimizin yoksulluğunu güzelleştiren bir ses
Uykuya bürünmüş kirpiklerinde bir dua
Gözlerinde titreyen bir ceylan tedirginliği

Evimizin aydınlığı bir bebek sesi bu
Alfabemdeki kadim elif'in ilk hecesi
E bebeğim e, e, ee Elif'in E'si bu ses
Dokunsan narçiçeği gibi dağılır nefesim

* Kesik Dil, Profil Yay., İstanbul, 2013

Ben bir derviş değilim elbet kırılıp dağılmış gönlüm
Kırlangıç fırtınası bekleyen çocuklara söyledim
Uçmayı bilmeyen kuşları sevindirmek için
Titrek donuk sesim çiçek açmış kiraz ağaçlarına

Avuçlarımın içinde çırpınıp duran bir kelebek bu
Yüzüme düşen bir yağmur damlası kadar
Bulutsu, su gibi, fesleğen kokusu...
Ellerimde incecik bir gül gibi durduğuna bakmayın
O'nun küçücük elleri tutuyor beni hayata
Beni O'nun gözlerinden akan ırmaklar arındırıyor

Sabah ezanları, İstanbul sessizliği, bebek sesi
Bir yılın son günüdür bu vakitler 31 Aralık 2010
Takvimler birazdan değişecek birazdan akrepler üzülecek
Birazdan yağmur düşecek birazdan kar...

Yüzümün şaşkınlığını taşıyan bir serçe
Gelip kondu kalbimin en ince dalına
Avuçlarımın içinde çırpınan bir kelebek bu
Parmağımın ucunda gezinip duran bir uğurböceği
Ha uçtu ha uçacak şimdi...

FATİH BEDİR KÖKER

(1980)

Kış İyimserliği*

Piçti avludaki kiraz
Yapılmadığı için aşısı
Didikler dururdu serçeler

Kırk bir mendil asılıydı ipten
Başım annemin dizlerinde annem
Ayıklardı yüzümü ayıkladığı gibi taşı pirinçten

Kar yağar gibi gelirdi eve babam
Üşürdük hatta donardık belki
Olmasaydı o el öptüren bayram sabahları

Biz ev ahalisi
Yıllarca bir odayı anlamlandırdık
Sebepsiz yere erken yatıp erken kalkarak

Çocukluktan büyüdükçe küçülen
İşte bu yüzden saçın sakalla
Aşkın kalple uyumlu olduğu bir fotoğraf
Yok bu albümde.

* Kaza Yeri, Karakalyon Kitaplığı Yay., Kahramanmaraş, 2012.

Şiirle Döllenmiş Bir Gençlik Oğul Vermez Kişiyne

Yanakları
Kin çetelesi çocukların
Atılan her tokat
Yeni bir çentik
Unutma bunu
Uyurken değil
Uyandığında anlatırım
Ben sana masalları
Yanakların köse
Kalbin ödleğ olmasın
Akşam kamburlaşan sırtımla eve döndüğümde
Anlatırım her şeyi bir bir
Büyüyünce kedilerin kuyruğuna
Teneke bağlayan olma sen tek

“Gerçekleri değiştiremezsin”
Bütün banknotlarda yazar bu
Sadece bunu öğrenmek için
Sökeceksin okumayı
Sen okudukça sökülecek
Ne varsa sökülmesi gereken
Uykuya tebelleş gözlerinle
Koşacaksın
Masallardan gerçeklere
Ta ki öğrenene kadar
Gerçeklerin
Bütün yalanların anası olduğunu
Kaldıysa dizlerinde derman
Bir masal arayacaksın
Bulmana mani olsun

*Avluda var bir kuyu
Soğuk olur suyu
Uyanınca aslanım
Mert olsun huyu*

Kalkınca ortadan mani
Biter taarruz, geri çekilir yıllar
Bir de bakarsın
Ateşten kora
Kordan küle dönmüş her şey
Masal biter
Kerevetine çıkarsın gerçeğin.

YEPREM TÜRK

(1980)

Çocuk Bilgi*

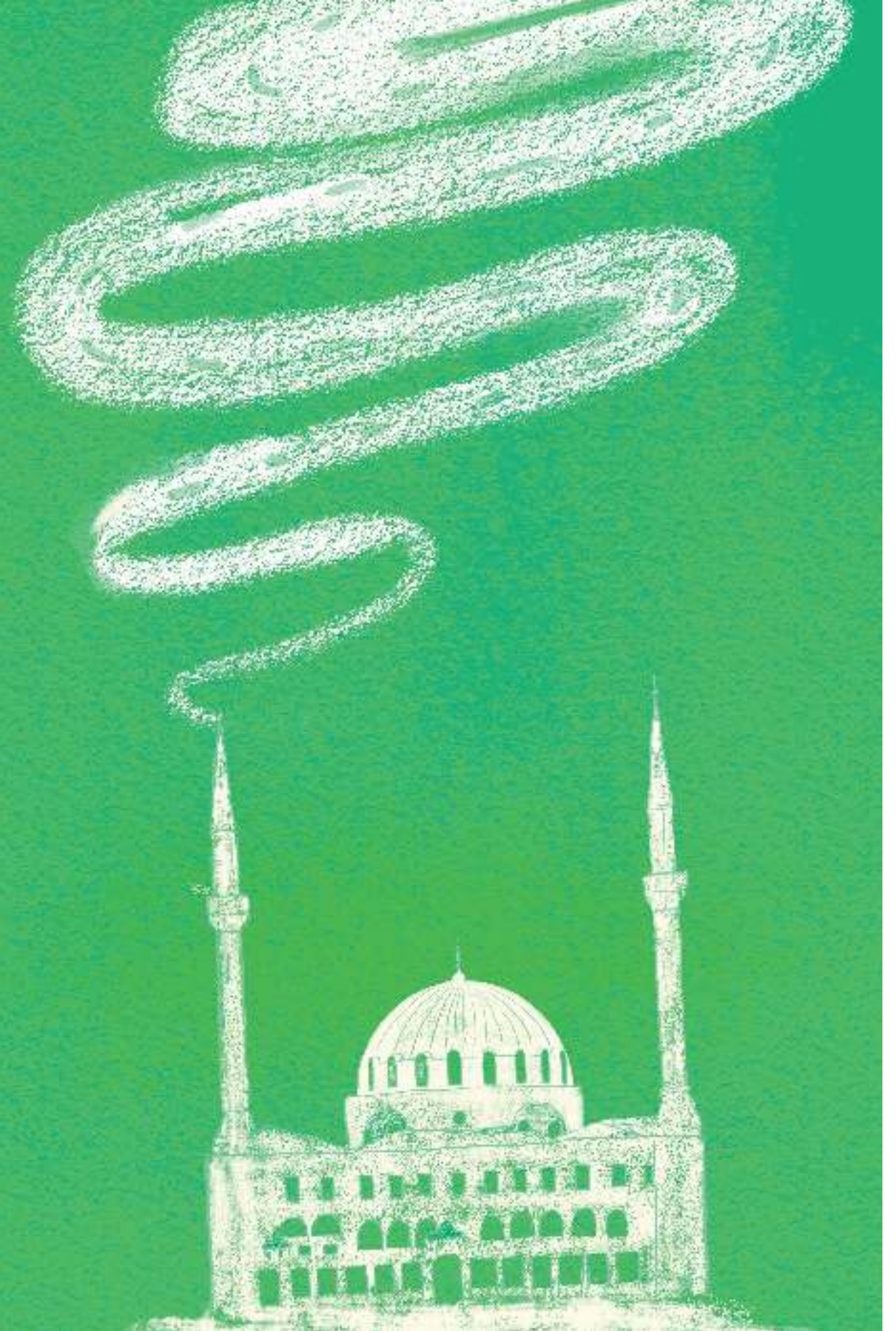
Elinizdeki araçları durdurun
Doğamı artık kazmayın hocalarım
Avucumdakiler
Son insanlık tanelerim

Allah elinden çıkan iş tabiatımız
Şifremi bismi ile çözünüz

Üç yüzyıldır bilim
Batı'dan Doğu'ya
Köpek gibi havlıyor
Bir hoş demediniz

Gidip ilmi Avrupa'dan alınız
Bilgiye anne dizi bünyeler de katınız

* Ari Duru, Kuruluş Dergisi Yay., İstanbul, 2018

ARIF BURUN

(1981)

Işıkla Kötü*

kök rengine kuzeydeyiz açık
kıpır kıpır iplik saç
bilmeyiz adınız nedir sizin

çamlar süren günlerce
ister misiniz çam
insin bahçe kirli durak

kuzey eski eskidir yine
kapı önleri çocuk
derdiniz nedir sizin

levhalar incecik perdeyle
belki duman belki sis
bırakıp burayı haydi gidiniz.

* Dergâh -Edebiyat Sanat, Kültür Dergisi-, Sayı: 173, Temmuz 2004.

CENGİZHAN KONUŞ

(1989)

Bana Uzatılan İp

dünya naz makamıdır bil kızım
anlaşılır kılıyor seni uzun süren sessizlik
kuşların havada asılı kalmasına aldan
dışarıda siren sesleri, ev içimiz ramazan

dua gören türbelerde başladı haziran hazırlığı
sen geldin yaşımı üstüme alındım bu yıl
suya adını veriyor sabahı bekleyen ezan
göğsümde merhamet Türkçe çiçek demeti
ve yalnız Allah'a anlatınca geçen ağrılar

hayat takılıp kaldığın yerdir kızım
insan insanın kuytusunu gezersin tenhada hep
yüzümü yüzüne tut güzelliğim genişlesin
içimdeki söz ırmağı seni nereye seslesin

SÜLEYMAN AYDEMİR

(1990)

Bir Çocuk*

Buğulu camlara eliyle ıslak
Sanki bir resim çiziyor çocuk
Eğilen göklere usulca bir bak
Çizdiği resimde geziyor çocuk

Allah'tan haber var kutlu bir haber
Yüzlerde tebessüm arıyor çocuk
Her şeyden habersiz bakıp aynaya
Siyah saçlarını tarıyor çocuk

* Türk Edebiyatı Dergisi, Sayı: 501, Temmuz 2015.

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

Kafesli evlerde ağlar çocuklar,
Odalarda akşam olurken henüz.
O zaman gözümün önünde parlar,
Buruşuk buruşuk, ağlayan bir yüz.

Ne vakit karanlık kaplarsa yeri,
Başlar çocukların büyük kederi;
Bakır, korkuyla dolu gözleri:
Ya artık bir daha olmazsa gündüz?

Gittikçe kesilir derken sedalar,
Gece, bir siyah el gözümü bağlar;
Duyarım, içime sığınmış, ağlar,
Bir ufacak çocuk, bir küçük öksüz...

KARAGÖZ
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

KÜLTÜR
YAYINLARI

ŞİİR